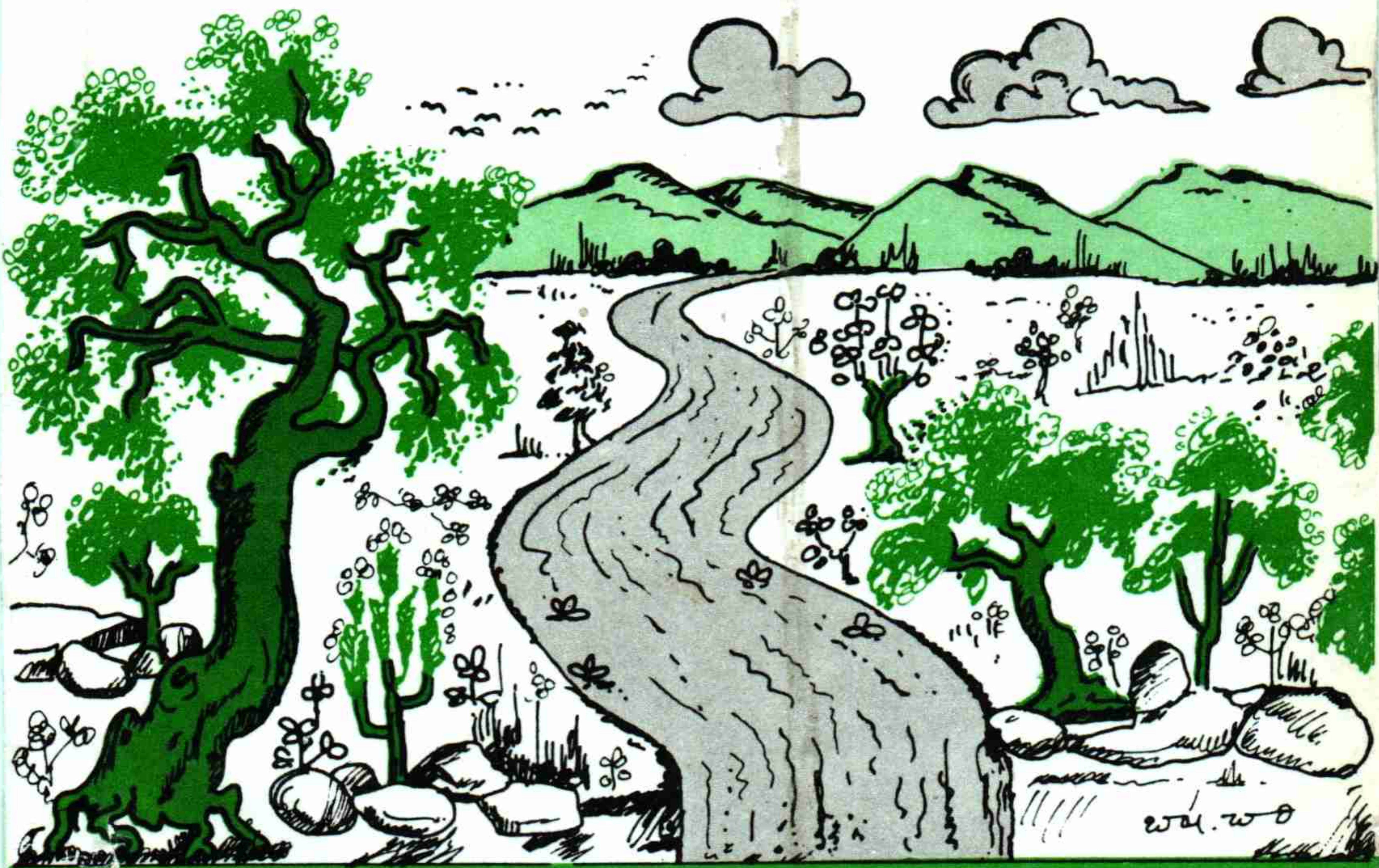

ఋతుసంహారము

(కాళిదాసమహాకవి ఋతుసంహారకావ్యమున కనువాదము)

డా. తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

Blank Page

ఋతు సంహారము

కాళిదాసమహాకవి ఋతుసంహార
కావ్యమునకు ఆంధ్రానువాదము

గ్రంథకర్త

డా. తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

పినవా, మానిటోబా, కెనడా

యువభారతి

సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థ
ఆంధ్రసారస్వత పరిషద్భవనములు
తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు - 500001

RITUSAMHARAMU - A translation of the Kalidasa's Sanskrit work RITUSAMHARA into Telugu, by Tirumala Krishna Desikacharyulu, Atomic Energy Of Canada, Pinawa, Manitoba, Canada.

Copyright © 1990 By The Author

యువభారతి

ప్రచురణ క్రమసంఖ్య 131

ప్రథమ ముద్రణము : జనవరి, 1990

ప్రతులు : 1000

ముద్రణ కూర్పు : : గ్రంథకర్త (Macintosh కంప్యూటరు పై)

ప్రతుల ముద్రణ : సమతా పవర్ ప్రెస్, హైదరాబాదు

ముఖచిత్ర రచన : శ్రీ షణ్ముఖాచారి

వెల: 16 రూపాయలు

ప్రతులకు

యువభారతి కార్యాలయము

ఆంధ్రసారస్వత పరిషద్భవనములు

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు - 500001

వేదా

యువభారతి, 5 కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు -500003

మరొక వెలుగుతోరణం

యువభారతి కడచిన ఇరవైఅయిదేళ్లుగా సమాజంలో సక్రమమైన సాహిత్యావగాహనను యువతరానికి అందించడానికి అహారహం కృషిచేస్తున్నది. సాధ్యమైనంత తక్కువవెలకు వీలైనంత ఎక్కువ మందికి ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని అందజేస్తే, సాహిత్యంపట్ల ప్రజాసీకానికి అనురక్తి పెరుగుతుందనే నమ్మకంతో ప్రచురణ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టింది.

1990 యువభారతి రజతోత్సవసంవత్సరంగా పాటిస్తున్నది. ఈ దశాబ్దంలో యువభారతి సాహితీక్షేత్రంలో నిర్వహింపవలసిన నిర్మాణాత్మకమైన పాత్రను రూపొందించుకొనే విశిష్ట కార్యక్రమాలను చేపట్టుతున్నది. అందులో ఒకటి - రచయితలు స్వయంవ్యయంతో యువభారతి పేరుమీద ప్రచురించే గ్రంథాలను ప్రోత్సహించి, వాటిని ప్రజలకందించే సహాయసహకారాలను కలిగించటం. ఆ కార్యక్రమం క్రింద రజతోత్సవప్రచురణగా ఈ కావ్యాన్ని సాహితీలోకానికి సంతోషంతో అందిస్తున్నాం.

ఈరచన ఎన్నోవిధాలుగా గౌరవింపదగింది. ఇది కవికుల గురువు కాళిదాసమహాకవి రచించిన ఋతుసంహారానికి భావానువాదం. పరిణామసుందరమైన ప్రకృతిశోభను ప్రజాజీవితానికి ప్రసాదించే కాలచైతన్యం ఋతువు. ఋతుచక్రం పరిపూర్ణానుభవాన్ని ప్రజకు అందించే జీవితవర్తులం. జీవితతత్త్వాన్ని షడ్రుతుచక్రంద్వారా ఉపాసించే అవకాశాన్ని కలిగిస్తుంది ఋతుసంహారం. భౌతికంగా గోచరించే ప్రకృతిలో ప్రతిఫలించే పురుషుడు మానవ జీవితసూత్రాన్ని వ్యాఖ్యానించే తత్త్వసూత్రం. పరిణామ సుందరంగా పరిభ్రమించే ఋతుచక్రం ఒక ఇరుసును ఆశ్రయించుకొని తిరుగుతున్నదనీ, అది నిత్యమనీ, సత్యమనీ, అదే కాలపురుష తత్త్వమనీ దానిని సాహిత్యంద్వారా ఉపాసించి కవితోబాటు

మరొక వెలుగుతోరణం

సహృదయలోకంకూడా ఆత్మదర్శనం చేసుకొంటుందనీ ఋతు సంహార కావ్యం ధ్వనింపజేస్తున్నది.

శ్రీమాణ్ తిరుమల దేశికాచార్యులుగారు యువభారతికి సాహితీమిత్రులు. వారి "హనుమప్పనాయకుడు" కావ్యం యువ భారతి ప్రచురణ. ఆచార్యులవారి వ్యక్తిత్వం విశిష్టమైనది. వృత్తి చేత శాస్త్రజ్ఞులు; ప్రవృత్తిచేత ఉత్తమకవులు. కెనడాలో ఉంటున్నా తనదేశాన్ని, తనభాషనూ, తన సంస్కృతిని, తనసాహిత్యాన్ని మరచిపోకుండా మననంచేసుకోవటమే కాకుండా మహనీయ సాహితీప్రయోగాలు చేస్తున్న మనీషులు. ఎలక్ట్రానిక్యంత్ర పరిజ్ఞానంతో సాధించిన అపారశాస్త్రవిజ్ఞానాన్ని తనభాషాలిపిని యంత్రసహాయంతో ముద్రాక్షరరూపంలో మలచటానికి ప్రయత్నించిన ప్రయోగశీలి. ఆచార్యులవారి ప్రయోగప్రవృత్తి కావ్య వస్తువులను ఎన్నుకొనటంలో ఎంత విశిష్టంగా గోచరిస్తుందో, నవీనవృత్తాలను కల్పించటంలో అంత ప్రతిభావంతంగా ప్రకాశిస్తుంది. తెలుగులో "నయాగరా", "వనప్రియ", "పరభృత" వృత్తాలు ఆచార్యులవారి అభినవస్పృష్టులు. తెలుగుభందస్సులకు క్రొత్తవెలుగులు. ఋతుసంహారంలో ఆవృత్తాలను ప్రసిద్ధివివృత్తాలతోబాటు భావానుగుణంగా ప్రయోగించి ఔచిత్యంతో బాటు, రసపోషణం కూడ చేశారు. ఈవిధంగా ఈకావ్యం అనువాదమైనా అభినవప్రయోగం.

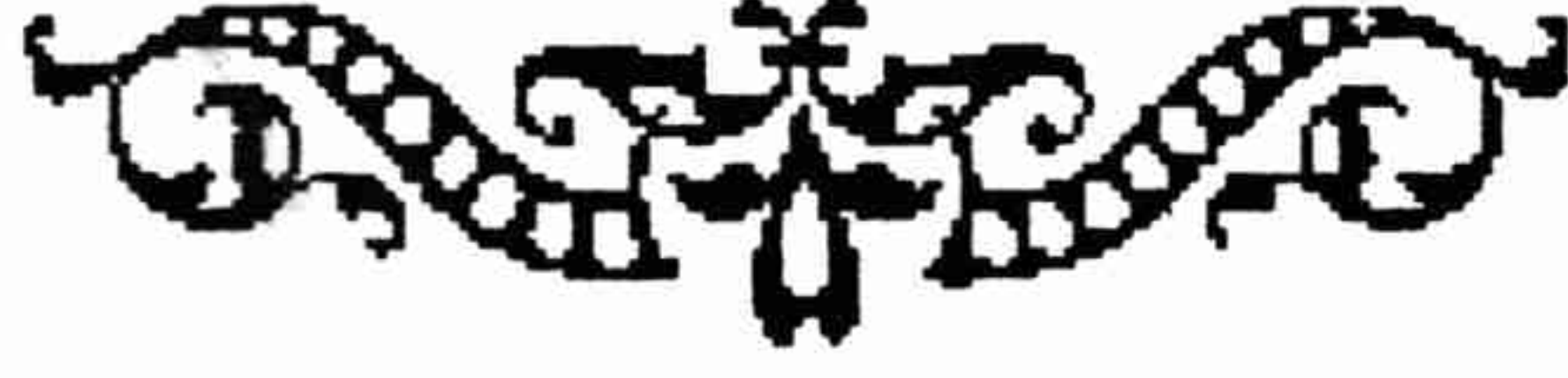
ఆచార్యులవారు నిండుకుండ వంటివారు. సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యాలలో అపారపాండిత్యం ఉన్నవారు. వ్యర్థమైన ఒక పదం వాడని పొదుపరితనం వారి నైజం. శాస్త్రీయమైన ప్రయోగం వారి నియమం. కవితామయమైన భావనం వారి ప్రవృత్తి. విద్యుత్తును వినయంతో అలంకరించటం వారి శీలం. దేశాభిమానం, భాషాభిమానం వారి శ్వాసకోశాలు. కవిత వారి మానసికజీవితం. వారి ఋతు సంహారం తెలుగుకవితకు మరొక వెలుగుతోరణం.

మరొక వెలుగుతోరణం

ఈ కావ్యాన్ని యువభారతిప్రచురణగా వెలువరించడానికి దయతో నంగీకరించిన శ్రీమాన్ తిరుమల దేశికాచార్యులవారికి మాకృతజ్ఞతాభివందనాలు. సహృదయలోకం ముందు ఈ సత్కృతిని ఉంచుతున్నాం. సమాదరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.

హైదరాబాదు
29-12-1989

జి.వి. సుబ్రహ్మణ్యం
అధ్యక్షుడు, యువభారతి.

అభినందనము

భారతదేశంలో కనబడే ఆరు ఋతువుల వర్ణనలు ఒక్కచోట చేర్చి (సంహారం) రచించిన చిన్నకావ్యం ఋతుసంహారం. ఈకావ్యంలో ఆరుసర్గలూ, 144 శ్లోకాలూ ఉన్నాయి. ఇది కాళిదాసురచన కాదని కొందరి అభిప్రాయం. ఇది అతని ప్రథమరచన అయి ఉంటుందని చాలామంది అభిప్రాయం. గ్రీష్మవర్ణనతో ప్రారంభించి ఈకావ్యం వసంతవర్ణనతో సమాప్తమౌతుంది. భారతీయుల సంవత్సరం వసంతర్తువుతో ప్రారంభం అవుతుంది. అందుచేత వసంతర్తువర్ణనంతో కావ్యం ప్రారంభించడం యుక్తమైనా, ఋతు రాజమూ, అతిసుందరమూ అయిన వసంతర్తువర్ణనంతో కావ్యాన్ని ముగించటం ఔచితీసమంచితంగా ఉంటుందనే ఉద్దేశ్యంతో కవి ఆవిధంగా చేసిఉంటాడు. అందుచేతనే ఈ ఋతువును వర్ణించే సర్గలో శ్లోకాల సంఖ్య కొంచెం అధికంగా ఉంది.

ఈకావ్యంలో నాయకుడు నాయికను సంబోధిస్తూ ఆయా ఋతువుల్లో మార్పుచెందుతున్న ప్రకృతిసౌందర్యాన్ని వర్ణించి చెప్పతూ ఉంటాడు. ఆయాఋతువుల్లో యువతీయువకులు ఏవిధంగా సౌఖ్యాలు అనుభవించడానికి వీలుగాఉంటుందో వర్ణిస్తాడు. ఈ విధంగా ఇందులో ప్రకృతిని చాలావరకు ఉద్దీపనగా చిత్రించడం జరిగింది. ప్రకృతిని ఉన్నదున్నట్లుగా వర్ణించడం దీనిలోని విశేషం. అత్యధికంగా అలంకారప్రయోగం గాని, మానవీకరణం గాని ఇందులో కనబడదు. అందుచేతనే దీనిని కాళిదాసు ప్రథమ రచనగా చెబుతారు. ఒకవిధంగా చూస్తే దీనిలోని ప్రకృతివర్ణన కొందరు పాశ్చాత్యకవుల ప్రకృతివర్ణనరీతిలో నడిచిందని చెప్పవచ్చు. ఐతే నాయికానాయకోపభోగ్యత్వ వర్ణనం ఇందులో అధికం కావచ్చును.

ఈ ఋతుసంహారానికి శ్రీ తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు చక్కని ఆంధ్రభాషానువాదం సమకూర్చారు. ఇది మక్కికి మక్కిగా చేసిన అనువాదం కాదు; స్వేచ్ఛానువాదం. నిజానికి ఆంధ్రభాషలో ఉన్న అనువాదకావ్యాలన్నీ స్వేచ్ఛానువాద రూపాలే. అందుచేతనే ఈ కావ్యాలను చదివే వారెవరికీ అనువాదం చదువుతున్నామన్న భావం కలుగదు. ఒక స్వతంత్రసరస కావ్యాన్నే చదువుతున్నామన్న ఆనందం వారు పొందుతారు. ఇది నన్నయాది ప్రాచీనమహాకవులు పెట్టిన ఒరవడి. దీనినే శ్రీ దేశికాచార్యులు అనుసరించారు.

మూలంలో ఉన్న మొత్తం 144 శ్లోకాలలో 82 శ్లోకాలు 11-12 అక్షరాల ఉపజాతి, వంశస్థవృత్తాలలో ఉన్నాయి. కేవలము అర్థానువాదంతో తృప్తిపడితే వీటినన్నింటినీ అనువదించడానికి తేటగీతులో ఆటవెలదులో చాలు. అప్పుడది కేవలానువాదం మాత్రమే అయిపోతుంది. కవితాసౌందర్యం కుంటువడుతుంది. అందుచేత ఉపజాత్యాది వృత్తాలను అనువదించేటప్పుడు కూడ శ్రీ ఆచార్యులుగారు పెద్ద వృత్తాలను గ్రహించారు. దీనితో కొన్ని కొత్త విశేషణాలు చేర్చడానికి, ఉన్న అంశాన్ని విస్తృతంగా చెప్పడానికి అవకాశం కలగడంతో రచనలో ఒక విశిష్టమైన అందం సమకూరింది. ఓజస్సనే అర్థగుణానికి నామాంతరమైన ప్రాథిలోని ప్రథమాంశం ఇలాంటి స్థలాలలో అత్యధికంగా కనబడుతుంది. ఒక్కపదంలో చెప్పగలిగిన అర్థాన్ని వాక్యంలో (అనేకపదాలలో) చెప్పడం అనేది ఆ అంశం. మూడవ అంశమైన వ్యాసంకూడా కొన్నిచోట్ల చోటు చేసుకొన్నది.

"పదార్థే వాక్యరచనం, వాక్యార్థే చ పదాభిధా,
ప్రాథిర్వాససమాసౌచ, సాభిప్రాయత్వ మేవచ."

- కావ్యాలంకారసూత్రాణి 3.2.2

అభినందన

విషయప్రధానమైన గ్రంథాల అనువాదాలలో ఇలాంటి వాటికి అవకాశం ఉండదు. భగవద్గీత, భర్తృహరిసుభాషితాదులను అనువదించే వారికి స్వాతంత్ర్యం తక్కువ ఉంటుంది. కథావర్ణనాది ప్రధానమైన రచనలు అనువదించేటప్పుడు ఇలాంటి స్వాతంత్ర్యాన్ని ఎంతైనా చూపించవచ్చు. అది చూపించినకొలదీ కవితా సౌందర్యం ఇనుమడించి ఆ అనువాదరూపకావ్యంకూడా స్వతంత్ర కావ్యంవలె భాసిస్తూ పఠితలకు ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. శ్రీ ఆచార్యులుగారి అనువాదం ఏతద్గుణభరితం కావడంచేత ప్రారంభం నుండి చివరివరకూ చాలాచక్కగా సాగింది. ఉదాహరణకు రెండుమూడు పద్యాలు:

శ్లో. సువాసితం హర్ష్యతలం మనోహారం
ప్రియాముఖోచ్ఛాఛ్చాస్వికంపితం మధు,
సుతంత్రీగీతం మదనస్య దీపనం
శుచౌ నిశీథేఽనుభవంతి కామినః.

దీని అనువాదం ఎంత అందంగా ఉన్నదో చూడండి:

చ. అతులసుగంధిశీతలసుహర్ష్యతలంబులు, ప్రేయసీముఖో
దితమ్పదువాతధూతమగు తీయనిమద్యము, చారువల్లకి
రతిహితనిస్వనానుకృతరమ్యగళారవముల్, నిశీథపుం
దతుల నిదాఘమందుఁ బ్రమదంబును గూర్చును కామికోటికిఁ.

పైపద్యంలో దీర్ఘసమాసాలున్నా శబ్దజ్ఞానం కలవారికి అర్థం గాని సమాస మొక్కటి లేదు.

అభినందన

ఈ క్రింది పద్యంలో చిన్నచిన్నపదాలతో నిదాఘతప్తమైన
సర్పం పాట్లు ఎంతచక్కగా వర్ణింపబడ్డాయో చూడండి.

శ్లో. రవేర్మయాఘైరభితాపితో భృశం
విదహ్యామానః పథి తప్తపాంసుభిః,
అవాఙ్ముఖో జిహ్మాగతిశ్శ్వసన్ ముహూః
ఫణీ మయూరస్య తలే నిషీదతి.

చ. ఖరకరతీక్షణతాపమున గాలగ మేనులు పాఱుచున్ ఫణుల్
సరణుల నుష్ణపాంసువుల సంగతి నింకను గాలి, యూర్చుచు
నృతీమఱి, వక్రమౌనడలు, నమ్రములౌ వదనంబు వేర్పడన్,
సరగున నెమ్మిపించియపుఁజాయలఁ దూరుచు విశ్రమించెడిన్.

వసంతాగమం చూచి, విరహార్తుడైన పాంథుని అవస్థను వర్ణించే
ఈక్రింది శ్లోకానికి అనువాదం ఆ పాంథుని చిత్రాన్ని మన మనో
నేత్రం ముందు ఉంచేవిధంగా నడిచింది.

శ్లో. నేత్రే నిమీలయతి రోదితి యాతి శ్లోకం
ఘ్రాణం కరేణ నిరుణధి విరౌతి చోఽచ్చైః,
కాంతావియోగ పరిభేదితచిత్తవృత్తిః
దృష్ట్యాఽధ్వగః కుసుమితాః సహకారవృక్షాః.

చ. నయనముల నిమీలనమొనర్చును, పొందు నితాంతశ్లోకమున్,
శయమున మూయు ఘ్రాణమును, సార్తిగ నార్చునుబిట్టుబిట్టుగన్,
ప్రియ నెడఁబాసి లోన దురపిల్లెడు పాంథుఁడు పుష్పపల్లవ
ప్రయుతయువామ్రవాటికల వైభవముం గనలేక యిత్తరిన్.

అభినందన

అనేకప్రసిద్ధవృత్తములను భావానుగుణంగా ఉపయోగించడమే కాకుండా, నయాగరా, వనప్రియ, పరభృతములనే నూతనవృత్తాలను సృష్టించడం శ్రీ ఆచార్యులవారి ప్రతిభను చాటుచున్నది.

"రంతుసేయుచు, జాతవిభ్రమరయముచేతఁ గలంగుచున్,
ప్రాంతసంస్థితపాదపంబుల వడిగఁ గూల్చుచు, దుష్టలౌ
కాంతలట్టు లశుద్ధజీవనకలితలౌచు సముద్రమన్
కాంతుఁ గూడఁగనేగు సంరయగతుల నిమ్మగ లిత్తరిన్."

వనప్రియవృత్తంలోనున్న ఈ పద్యం చదువుతూన్నపుడే నదీ ప్రవాహచాంచల్యం, దష్టవనితాస్వభావచాపల్యం పఠితకు అనుభవగోచరం అవుతున్నవి. మూలంలోని "అనిర్మలైః సలిలైః", "నద్యః" అనేవాటికి "అశుద్ధజీవనకలితలౌచు", "నిమ్మగలు" అనే పర్యాయ పదాలు ప్రకృతార్థానుగుణంగా ఉన్నవి.

కొన్నిచోట్ల నాతిదీర్ఘసమాసమైన పాంచాలీరీతిని, అత్యధికంగా వైదర్భీరీతిని అనుసరిస్తూ, అర్థానుగుణమైన శబ్దచయనంతో చక్కగా సాగిన శ్రీ ఆచార్యులుగారి ఈ అనువాదం, చెపితేకాని అనువాదం అని తెలియకపోవడంచేత ఒక స్వతంత్రమధుర కావ్యఖండికగా సరసుల హృదయాలను ఆవర్జిస్తుందనే విషయంలో సందేహం లేదు.

పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు
సంస్కృతాచార్యులు
ఉస్మానియావిశ్వవిద్యాలయము .

హైదరాబాదు
18-12-1989

ఆ లో క న ము

అపారకవిపరంపరావాహియైన ప్రపంచంలో కాళిదాసప్రభృతు లిద్దరో ముగ్గురో కవులుగా పరిగణింపదగినవారని ఆనందవర్ధనా చార్యులు ధ్వన్యాలోకంలో స్పష్టంచేసినారు. వ్యాస వాల్మీకి కాళి దాసులే సంస్కృతభారతని అజరామరంగా ప్రతిష్ఠించినారు. వాల్మీకిరామాయణం, వ్యాసభగవద్గీత, కాళిదాసరఘువంశం భార తీయజీవన సంస్కృతికి ఆధారశిలలుగా నిల్చినాయి.

జీవితాన్ని సమగ్రంగా దర్శించిన కవితాతపస్వి కాళిదాసు. ఆయన నాటకాల్లోని నాందీశ్లోకాలను, శాకుంతలంలోని భరత వాక్యాన్ని మననంచేస్తే ఆయన తత్త్వం సుఫురిస్తుంది. ఆనందాన్ని, సౌంద ర్యాన్ని, జీవన్మృతి రహస్యాన్ని, మోక్షపర్యవసానపథాన్ని తనకావ్యాల్లో సున్నితంగా నిర్దేశించిన మహాకవి.. ఆయన కుమార సంభవ, రఘువంశ కావ్యాలు మల్లినాథ వ్యాఖ్యా భూషితాలై సహృ దయలోకానికి సర్వదా శిరోధార్యములైనాయి. "మేఘసందేశం" సుకుమారమైన రచన. "ఋతుసంహారం" ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని యథాతథంగా విలోకించి, తన్మయంచెంది, రూపొందించిన లలిత మైన కావ్యం. కావ్యశైలిని పరిశీలిస్తే ఋతుసంహారం కాళిదాసకృత మేనని నిస్సందేహంగా తెలుస్తుంది. సంస్కృతభాషాపరిచయం కలి గినవారికి ఋతుసంహారంశ్లోకాలు అమృతతుల్యంగా ఉంటాయి. మహాకావ్యాలు సవ్యాఖ్యానంగా చదివి కాళిదాస కవితా హృద యాన్ని సాక్షాత్కరించుకోగల్గినవారు, అందుకై తగిన విశ్రాంతి, ఉత్సుకత ఉన్నవారు కరువైపోతున్నారు. కవితాసౌందర్యాన్ని నిరపేక్షంగా ఆనందించ గలిగినవారికి "ఋతుసంహారం", "మేఘ సందేశం" ఆ అవకాశాన్ని కలిగిస్తాయి. "సుకవితా యద్యన్తి రాజ్యేన కిం" అన్న వాక్యాన్ని అర్థవంతం చేస్తాయి. ఋతుసంహార కావ్యాన్ని శ్రీరంజిత్పండిట్ ఆంగ్లంలోకి అనువదించినారు. భార తీయభాషల్లో దీని అనువాదాలు చాలా ఉన్నాయి. తెలుగులోకూడ

ఆలోచనము

నాలుగైదనువాదాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. మిత్రులు డా. కిషన్ రావుగా రిటీవలే దీన్ని అనువదించి ప్రచురించినారు.

అన్నిటికంటే నూతనమైనది, కొన్ని లక్షణాలవల్ల విశిష్టమైనది డా. దేశికాచార్యులవారి ఆంధ్రీకరణం. డా. దేశికాచార్యులు సంస్కృత కావ్యాలనూ, ఆంధ్ర ప్రబంధాలనూ, సవ్యాఖ్యానంగా సంప్రదాయబద్ధంగా అధ్యయనం చేసినారు. వేదాన్ని నిష్కారణంగా అధ్యయనం చేయవలసిందని శ్రుతి ఆదేశిస్తుంది. వేదాన్ని, సంస్కృత కావ్యాలనూ, కేవలం ధార్మికజిజ్ఞాసతో, కావ్యసౌందర్యదిద్పక్షతో వృత్తిరీత్యా కంపూటరుసైంటిస్టుగా కెనడాదేశంలో నివసిస్తున్న శ్రీ ఆచార్యులుగారు నిజంగా "నిష్కారణంగా" అధ్యయనం చేసినారు. శ్రీ ఆచార్యుల వారితో నాకు లేఖామాత్ర పరిచయమే. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలతోనే వారి హృదయసంస్కారం నా మనస్సుకు హత్తుకొన్నది. ఆ సౌజన్యం మూలంగానే నేనీ నాలుగుమాటలు వ్రాస్తున్నాను. శ్రీ ఆచార్యులవారి పాండిత్యం గొప్పది. నాకు కలిగిన సంస్కృతభాషాపరిచయం "విబుధ జనులవలన విన్నంత" స్వల్పమే. వారిమైత్రీబంధం నా అనర్హతను విస్మరించేట్లు చేసింది.

శ్రీ దేశికుల అనువాదం మృదువైనది. ఋతుసంహార శ్లోకాలను శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసనాదులతో స్వాయత్తం చేసికొంటేనే తప్ప ఇటువంటి అనువాదం సాధ్యంకాదు. శ్రీ దేశికులు కొన్ని నూతన చ్ఛందఃప్రయోగాలను చేసినారు. వాటిని వారు ముందే వివరించినారు. తెనుగుపదజాలంపై శ్రీ దేశికులు మంచి అధికారం సంపాదించినారు. సంస్కృతసమాసగ్రథనం కూడా నిష్ప్రియత్వంగా సాగింది. తెలుగూ, సంస్కృతం బాగా తెలిస్తేనే కాదు, చక్కని పద్య రచన కూడా దానికి తోడుకావాలి. శ్రీ దేశికుల పద్యరచనను పరిశీలిస్తే వారి నైపుణ్యం బోధపడుతుంది.

ఆలోకనము

ఏ సంస్కృత కావ్యమైనా అనువదించడం కష్టం. కాళిదాస కావ్యాలను అనువదించడం మరీ క్లిష్టమైన పని. సంస్కృతంలోనే వాటిని చదివి ఆనందించ గలిగినవారు అనువాదాల విషయం పట్టించు కోరు. ఏనుగు లక్షణకవివంటి మహానుభావు డెవడోకాని అరుదుగా కనిపిస్తాడు. ఆయన భర్తృహరి త్రిశతి అనువాదం నిరుపమానమైనది. కాని అనువాదాలు వేకుండా ఉండలేం కూడా. భారతీయ కావ్య సంప్రదాయభూమిక భారతీయభాషలన్నింటికీ సమానం కావడం చేత ఆయా భాషల్లోనికి సంస్కృతాన్ని అనువదించడం కొంచెం సులువు. ఇంగ్లీష్ వంటి పాశ్చాత్యభాషల్లో సంస్కృతశబ్దమార్దవం ఏంచేసినా సాధ్యం కాదు. శ్రీ దేశికులు తెలుగు అనువాదంలో తమ ఆంధ్రకావ్యపరిచితిని గుబాళించినారు:

"తుషారసంఘాతనిపాతశితలాః,
శశాంకభాభిః శిశిరీకృతాః పునః,
విపాణ్ణుతారాగణ జిహ్వాభూషితాః,
జనస్య సేవ్యా నభవంతి రాత్రయః"

"అమలిన తారకా సముదయంబుల సుందర జిహ్వారూప చం
క్రమణము నర్థి నెవ్వరును గానరు, మున్నె ప్రశితలంబులై
హిమమున, నాపయిం బ్రకటేందుకరంబుల నింకఁ జల్లనై
ప్రమదము గూర్చకున్న శిశిరర్తువు నందలి దీర్ఘరాత్రులన్."

"అమలినతారకాసముదయంబుల" అన్న సమాసంలో ఆంధ్ర కవితవ్య మంగళాచరణం, నన్నయభట్టారక శైలిగాంభీర్యం మనస్సు నాకట్టు కుంటాయి.

మూలంలోని

ఆలోకనము

"ఆదిప్తవహ్నిసద్భుజై ర్మారుతావధూతైః,
సర్వత్ర కింశుకవనైః కుసుమావనమైః,
సద్యో వసంతసమయే హి సమాచితేయం,
రక్తాంశుకా నవవధూరివ భాతి భూమిః"

(మోదుగులు పూచి నిప్పుకణికల్లా ఉన్నాయి. ఆపూలే ఎఱ్ఱని చీర
లాగా ఉండగా, భూదేవి నవవధువులాగా వెలుగుతున్నది) అనే శ్లో
కానికి శ్రీ దేశికుల అనువాదం:

"కౌఱులఁ బోలె నెఱ్ఱనగు కోమలపుష్పముల న్నతంబులై,
కఱువలిచేత మందముగఁ గంపిలు కింశుకవృక్షరాజిచేఁ
బరఁగుచు భూమి యామనిని భాసిలుఁగాదె, నవారుణాంశుకా
వరణము బూని ప్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలెన్."

"ప్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలెన్" అని కూర్చుట
అందంగా ఉన్నది. మూలంలోని శ్లోకం చమత్కారంగా లేకుంటే
ఈక్రింది అనువాదంలో దానికో క్రొత్తమలుపును తెచ్చినారు:

"తనూని పాండూని సమంధరాణి,
ముహూర్ముహూర్షంభణతత్పరాణి,
అఱ్ఱాన్యనఱ్ఱః ప్రమదాజనస్య,
కరోతి లావణ్యససంభ్రమాణి"

"తనుతన్, బాండురతన్, జ్ఞం
భణతత్పరతన్, మనోజమదజాలసతన్,
ఘనలావణ్యవిజ్ఞంభణఁ
గని భోగ్యములయ్యె నేడు కాంతలతనువున్."

ఆలోచనము

అనే అనువాదం దీనికి రమణీయంగా సాగింది. శ్రీ దేశికుల అనువాద గాంధీర్యానికి ఈక్రింది శ్లోకానువాదాన్ని పరిశీలించ వచ్చును.

"ప్రభిన్నవైడూర్యనిభై స్తుణాంకురైః,
సమాచితా ప్రోత్థితకందళీదళైః,
విభాతి శుక్లేతరరత్నభూషితా,
వరాజనేవ ఊతి రిన్ద్రగోపకైః."

దీనికి అనువాదపద్యం:

"అల వైడూర్యపు జూర్లకాంతులకుఁ దుల్యంబైన ఘాసాంకురం
బులచేఁ, ప్రోత్థితకందళీదళముచేఁ, చొల్పారు నారుద్రపు
ర్వులచే నావృతమైన ధాత్రి యలరారుం గారవర్ణేతరో
జ్వల రత్నాభరణాంచితాంగియగు యోషారత్నముంచోలుచున్."

ఈవిధంగా ఎన్నో పద్యాల నుదహరించవచ్చు. గ్రంథాన్ని చదివే రసికులకు శ్రీదేశికుల అనువాదసౌందర్యం హృదయావర్జకంగా ఉంటుందనడంలో సందేహంలేదు. ఏదో దిక్కుచిగా, స్వీయచాపల్య ప్రదర్శకంగా ఈ నాలుగు మాటలను వ్రాసినాను. నిర్దేతుకంగా నాకీ గౌరవాన్ని ఆపాదించిన శ్రీ దేశికులకు కృతజ్ఞుణ్ణి.

శ్రీలక్ష్మణమూర్తి
కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయము.

వరంగలు
28-2-1990

ప్రస్తావన

ఇది నా మూడవకావ్యము. నా యితరకావ్యములు హను మప్పనాయకుడు, అశ్రుమాల యనునవి. సంవత్సరము క్రిందట నేను మాసమీపనగరమైన విన్నిపెగులో కొందఱ తౌత్సాహికులకు ప్రాథమికసంస్కృతబోధనము చేయఁ గడంగితిని. ఇది కొనసాగ లేదు కాని కొనసాగినంత మేఱకు కాళిదాసు ఋతుసంహారములోని కొన్ని శ్లోకములను విద్యార్థులకు వివరించితిని. ఈరూపమున నాకుఋతుసంహారముపై ప్రత్యేకాభిమాన మేర్పడి, దానిని తెలుఁగులోనికి పరివర్తింపవలెనను కుతూహలము రేకెత్తెను. ఆ తర్వాత కొన్నిరోజులకే అనువాద మారంభించి 4 నెలలలో పూర్తిచేసితిని. నేను పూర్తిచేసిన తర్వాత ఋతుసంహారమున కిదివఱకే ఆంధ్రానువాదము లున్నట్లు తెలియ వచ్చెను. కాని అవియేవియు నాకు కెనడాదేశములో ఉపలభ్యములు కాలేదు. అందుచేత నేను వాటిని చూడలేదు. వాటికంటె నా యనువాదము న్యూనముగా నున్నదో అతిశయముగా నున్నదో నాకుఁ దెలియదు. ఈ నిర్ణయమును పాఠకవిమర్శకులకే నేను వదలివేయు చున్నాను.

నేను రెండు ఋతుసంహారప్రతులను మూలముగా గైకొంటిని. ఒకటి వావిళ్లవారు తెలుఁగువ్యాఖ్యానముతో బ్రచురించినది. రెండవది మోతీలాల్ బనార్సిదాస్వారు నాగరలిపిలో బరోడా పండితులు శ్రీమాన్ వేంకటాచార్యులవారి టీకతో ప్రచురించినది. ఇది శ్రీ పి.వి. కాలేపండిత పరిష్కృతము. వావిళ్లవారి ప్రతికంటె ఈప్రతి ప్రశస్తముగా నున్నది. పాఠబేధములున్న సందర్భములలో నీ రెండవ ప్రతిలోనే హితమగు పాఠములు సూచితమైనవి. వానినే చాల సందర్భములలో నేను గ్రహించితిని.

ప్రస్తావన

అనువాదవిషయములో మహాకవి శ్రీనాథదర్శిత భావానువాదపద్ధతినే నే నవలంబించితిని. నన్నయాదుల కథానువాదపద్ధతికంటె, ఆధునికుల ప్రతిపదానువాదపద్ధతికంటె భావానువాదపద్ధతియే కావ్యానువాదముల కుపాదేయమైనదని నా యభిప్రాయము.

మూలఋతుసంహారములో ననేకపదబంధములు, భావములు పలుమార్లు పునరుక్తములైనవి. బాల్యకావ్యమగుటచే కాళిదాసిట్టి పునరుక్తిదోషముల కోర్చియుండవచ్చునని విమర్శకుల యూహ. కాని అనువాదములో నేను పదబంధపునరుక్తిని సాంతముగానే పరిహరించితిని. అనువాదకావ్య మగుటచే భావముల పునరుక్తిని నివారింపవలెనెతిని.

ఈకావ్యములో భావానుగుణముగ నే ననేకవృత్తములను వాడియున్నాను. సుప్రసిద్ధములైన గీత సీస కందోత్పల చంపక తరల మత్తేభ శార్దూల మత్తకోకిల వృత్తములనేకాక స్వకల్పితమైన నయాగరా, వనప్రియ, పరభృతవృత్తములనుకూడ వాడియున్నాను. ఇందు నయాగరావృత్తమును నేనిదివఱకే హనుమప్ప నాయకకావ్యములో విస్తృతముగా వాడియున్నాను. ఇది మసజస రర గణములతోఁ గూడి, 12వ అక్షరము యతిగా గల్గిన వృత్తము. గతిలో నిది శార్దూలమువలె నుండును. ఇక వనప్రియ, పరభృత వృత్తముల గతి మత్తకోకిలవలె నుండును. మాత్రాచ్ఛందోరీత్యా వనప్రియ, పరభృత, తరల, మత్తకోకిల వృత్తములు మిశ్రగతిలో నడచు తుల్యచ్ఛందములు. కాని అక్షరగణరీత్యా మత్తకోకిల 18వ ధృతిచ్ఛందస్సనందును, వనప్రియతరలములు 19వ అతిధృతిచ్ఛందస్సనందును, పరభృతము 20వ కృతిచ్ఛందస్సనందును జనించినవి. యథార్థస్థితిలో వనప్రియవృత్త మంత క్రొత్తేమికాదు. పొత్తపి వేంకటరమణకవికృతమైన లక్షణశిరోమణిలో బిరుదాంక

ప్రస్తావన

మను అర్థసమవృత్త ముదాహృతమైనది. ఇందులోని ప్రథమ తృతీయపాదములు వనప్రియవృత్త పాదములే.

ఇక నీకావ్యమును సమీక్షించి వ్రాతప్రతిలోని దోషముల నెత్తి చూపినవారికి నాకృతజ్ఞతలు తెల్పుకొందును. వీరిలో ముఖ్యులు శ్రీమాన్ టి. వేంకటాచార్యులుగారు (సంస్కృతాచార్యులు, టొరంట్లో విశ్వవిద్యాలయము, కెనడా), శ్రీమాన్ వి. కృష్ణమాచార్యులుగారు (ఆంగ్లాచార్యులు, కార్లటన్ విశ్వవిద్యాలయము, కెనడా), శ్రీలక్ష్మణమూర్తిగారు (ఆంగ్లాచార్యులు, కాకతీయవిశ్వవిద్యాలయము, వరంగలు), పండిత శ్రీమాన్ రఘునాథాచార్యులు గారు (వరంగలు), శ్రీ రామకృష్ణరాయణంగారు (వరంగలు), శ్రీ పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడుగారు (సంస్కృతాచార్యులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు). వీరందరికి నా హృదయ పూర్వక నమోంజలులు.

వనపర్తినగరములో తల్లివలె నొద్దనుంచుకొని, ఉన్నతపాఠశాలాంతము విద్య గరపించిన సాధ్వి, కీర్తిశేషురాలగు మా మేనత్త పునహారంగమ్మగారికి నీకావ్యమును నిరంతరస్మారకచిహ్నముగా నంకితము చేయుచున్నాను.

పినవా,
మానిటోబా, కెనడా
నవంబరు, 1989.

ఇట్లు
బుధజనవిధేయుడు
తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

స మ ర్ప ణ

తే.గీ. అమరధునిలోని తమ్ముల యంద మరయు
కమల ముఖమును మేలగు కమల మనుచు
మూఁగు తేఱుల వారింఁచు మోక్షదుండు
కామితమ్ము లొసఁగుత లోకమ్ములకును.

పరభృతము. ప్రజలనాల్కలె వ్రాతపల్కలు, ప్రణవనాదమె నాదమై,
అజనియంకమె భద్రపీఠము, యతులచిత్తమె గేహమై,
వృజినబుద్ధులె బద్ధశత్రులు, విశదహంసమె తేజియై,
సుజనవృత్తులె వృత్తులై తగు సుదతి భారతిఁ గొల్పెదన్.

సీ. అబ్జతారాంకితంబగు జ్యోతిషం బిందు
హారమై యెవతె కింపారుచుండు
సంగీతసాహిత్యసారంబె కర్ణికా
యుగళమై యేకాంత కొనరుచుండు
మాత్రాక్షరాత్మకమంజువృత్తంబు లే
యింతికిం గాజులై యెసఁగుచుండు
బహువిధాలంకారపాకరీతులె రంగు
టలరులై యేదేవి కలరుచుండు

తే.గీ. అట్టి యాగమత్రయవళి, నబ్జభవుని
రాణి, వాణిఁ, బుస్తకపాణిఁ బ్రస్తుతింతు,
నాదు జిహ్వగ్రమున సదా నాట్యమాడి
మధురకవితలఁ బల్కింపు మనుచుఁ గోరి.

తే.గీ. అనుచు నిష్టదైవంబుల కంజలించి,
అంకనము సేతు మాదు మేనత్త నిపుడు
ఎవతె కీ కావ్యరత్నంబు నిచ్చికొందు,
నా భవంబుఁ గృతార్థ మొనర్చికొందు.

సమర్పణ

- కం. అల గద్వాలపురంబున
నలరెఁ చెట్లూరి వేంకటార్యుం డనఘుం
డలఘుతరాగమశాస్త్రక
మలవనవిహారణచణుండు మహిమాన్వితుడై.
- కం. కాశికగోత్రోద్భవుడై
వాసింగాంచె నతఁడెంతౌ పండితసభలన్
నైశవిహాయసవీధిన్
భాసురుడై పాత్రుడైన వలివెల్లువలెన్.
- తే.గీ. అతని కొదవిరి మువ్వరు సుతులు, హితులు;
అందు రాఘవాచార్యుండు ముందుఁ గలిగె,
పిదప శ్రీనివాసాచార్యుఁ డొదవియుండె,
తుదకు నారాయణాచార్యుఁ డుదయమొందె.
- తే.గీ.. తర్కవేదాంతములయందుఁ దనకుఁదానె,
భవ్యసాహిత్యపాండితిం బదులులేదు,
వ్యాకరణవైష్ణవంబుల వాదులేదు,
నాఁగ నొప్పెను నారాయణాఖ్యుఁ డిలను.
- తే.గీ. పగటిదివిటీలు వెలుగంగఁ, బంట్లు బాడ,
శిబికయందు నూరేగించెఁ జెలువుమీర,
సురపురాస్థాననాథుఁడా సూరి పాండి
తికి విముగ్ధుడై, వినతుడై సకులతోడ.
- తే.గీ. పూని వనపర్తిగద్వాలభూమిపతులు
సత్కృతునిజేసి రాతని సంతసమున,
అర్చనీయులు పండితు లఖిలజగతి,
సకలలోకార్చితుండైన సవిత పగిది.

- కం. వేదంబుల, బుధపరిష
 ద్వాదంబుల, సంస్కృతాంధ్రభాషలయందుం
 దాదగె బుధుడై, యాతని
 సోదరుడౌ శ్రీనివాససూరి ధరిత్రిన్.
- తే.గీ. అతఁడు దత్తుఁడయ్యె హరితసాన్వయుండు,
 కొండనాగులగ్రామాన నుండువాఁడు
 నైన పాపయాచార్లకు సూనుఁడగుచు,
 దాన వీడె నాతఁడు గద్వాలపురము.
- తే.గీ. అతఁడు వేంకటలక్ష్మమ్మ యనెడు సాధ్విఁ
 బరిణయంబాడి శ్రీకాంతు కరుణచేత
 ముందుగాఁబొందె నొకసుత న్ముదముమీర,
 పైని మువ్వరు పుత్తులం బడసి వెలసె.
- తే.గీ. పరఁగు శ్రీరంగనాథుని విరులమాల
 చంద మందమైయున్న జ్యేష్ఠాత్మజాత
 కాతఁ డొసఁగెను రంగనాయకియనం బ
 రంగు భవ్యనామంబు సంరంభ మెసఁగ.
- తే.గీ. పుత్తులందుఁ బాపాచార్లు బుట్టె మొదట,
 పైని వేంకటనాథుండు ప్రభవమొందె,
 పిదప రామతాతాచార్యుఁ డుదయమొందె,
 అతఁడె మజ్జనకుండు, విఖ్యాతయశుఁడు.
- తే.గీ. అట్లు మత్పితృసోదరి యగుట కతన
 నాకు మేనత్తయౌ రంగనాయకమ్మ,
 ప్రథితగుణముల కాయమ పట్టుఁగొమ్మ,
 పూర్ణకారుణ్యమున కామె పూతరెమ్మ.

సమర్పణ

- కం. పునహావంశశశాంకుఁడు,
వనపర్తినివాసి, తర్కపండితవరుఁడై
తనరెడు నరసింహార్యుఁడు
మనమలరఁగఁ బెండ్లియాడె మామేనత్తన్.
- తే.గీ. కాని నిస్సంతువై కొంతకాలమునకు
మరణమొందె నాతఁడు విధికరుణ లేమి,
అత్తయొక్కతె వనపర్తియందుఁ జిక్కె,
విధుని బాసిన తారకావిధము దోఁప.
- కం. విదపం గొన్నేండ్లకు నను,
మదగ్రజని, మద్భగినిని, మాతయొ నాగఁ
ముదమారఁగ నాయమ నిజ
సదనంబున నిడుకొని మముఁ జదువఁగఁజేసెన్.
- తే.గీ. ప్రైమరీస్కూలు మొదలుగాఁ బదవకక్ష్య
వఱకు నన్నామె చదివించెఁ గరుణతోడ,
ఆమె యౌదార్యమున కిల హద్దులేవి?
ఆకసంబున కరయంగ నంచులేవి?
- తే.గీ. ఆమె పెట్టిన భిక్షయే యగును సుమ్ము
నాదు సత్ప్రవర్తన, నాదు జ్ఞానమెల్ల,
ఆమె వెలిగించె నారనియట్టి జ్యోతి
సంతమసపూర్ణమౌ నాదు స్వాంతమందు.
- ఉ. చిన్నటినాఁటినుం డిటులు చిక్కనిప్రేముడిఁ జేరఁదీసి, తా
నున్నతపాతశాలవఱ కొప్పెడు విద్యఁ గఱంపఁజేసి, నా
యున్నతి కిక్కయైన కరుణోల్లసితాకృతి మేనయత్తకున్
సన్నతశీలకు నిర్వరతసంస్కృతిచిహ్నముఁ గూర్చువాఁడనై.

సమర్పణ

- తే.గీ. సంస్కృతంబునఁ గాళిదాసకృతమైన
శ్రావ్యమగు ఋతుసంహారకావ్య మేను
తెల్లనంగూర్చి యామె కాదృతి దలిరప్ప
నంకితమొనర్చి స్మరియింతు నాత్మలోన.
- తే.గీ. అమ్మ! రంగమ్మ! కొనుమమ్మ యాదరమున!
భవ్యగీర్వాణభాషాదివ ప్రవర్ధి
తఋతుసంహారపారిజాతమ్ముఁ దెచ్చి
నీదుముంగిట నిల్పితి నేఁడు వేడ్క!
- కం. రంగమ్మాఖ్యకుఁ, బునహా
వంగడమునకున్ స్పృషయయి వఱిలిన సతికిఁ,
శృంగారమూర్తికిని, శ్రీ
రంగేశ్వరభజనతత్పరానఘమతికిఁ.
- కం. కరుణాంచితకుఁ, నిస్తుల
తరవైష్ణవధర్మవర్తితహృదంచితకుఁ,
వరవనపర్తిషురీశ్వర
కరుణాలబ్ధాగ్రహారకమలాంచితకుఁ.
- కం. శాంతస్వరూపిణికిని, ని
తాంతసుకృతరూపిణికిని, ధర్మాకృతికిఁ,
స్వాంతామలతాఖనికిని,
సంతోషప్రదమధురవచఃకళానిధికిఁ.
- కం. స్మారకచిహ్నముగాఁగ న
పారంబగుభక్తి నేను బలికెడు ఋతుసం
హారంబున కగు నీగతి
ప్రారంభము భారతీకృపాభోగముచేన్.

Blank Page

గ్రీష్మర్తుమ

శ్లో. ప్రచండసూర్యః స్పృహణీయచంద్రమాః
 సదావగాహక్షమవారిసంచయః,
 దినాంతరమ్యోఽభ్యుపశాంతమన్మథో
 నిదాఘకాలోఽయముపాగతః ప్రియే.

మ. హరిదశ్వుండు ప్రచండుడయ్యె, విధుడత్యంతేప్పితుండై తగెన్,
 నిరతంబున్ సుఖగాహనక్షమములై నీరంబు లింపారె, శం
 బరవైరిప్రసభం బొకింత సడలెన్, భవ్యంబులై సంధ్యలుం
 బరగెం, బర్వ నిదాఘకాల మిలలోఁ బద్మాక్షి వీక్షించితే!

శ్లో. నిశాశ్శశాంకక్షతనీలరాజయః
 క్వచిద్విచిత్రం జలయంత్రమందిరం,
 మణిప్రకారాః సరసం చ చందనం
 శుచౌ ప్రియే యాంతి జనస్య సేవ్యతామ్.

ఉ. సంతమసాపహంబులయి, చల్లనివై తగు సాంద్రచంద్రికల్
 వింతగు నీటియంత్రముల వెల్వడు బిందులఁ జల్లనైన వే
 శ్మాంతరముల్, సురత్పనిచయంబులు, చందనపంకముల్, తప
 శ్రాంతజనాళికిం దగు సుసౌఖ్యకరంబులునొచు నిత్తరిన్.

గ్రీష్మర్తువు

- శ్లో. సువాసితం హర్ష్యతలం మనోహారం
ప్రియాముఖోచ్ఛ్వాసవికంపితం మధు,
సుతంత్రీగీతం మదనస్య దీపనం
శుచౌ నిశిథేఽనుభవంతి కామినః.
- చ. అతులసుగంధిశితలసుహర్ష్యతలంబులు, ప్రేయసీముఖో
దితమ్బుదువాతధూతమగు తీయనిమద్యము, చారువల్లక్కి
రతిహితనిస్వనానుకృతరమ్యగళారవముల్, నిశిథపుం
దతుల నిదాఘమందుఁ బ్రమదంబును గూర్చును కామికోటికిఁ.
- శ్లో. నితంబబింబై స్సుదుకూలమేఖలైః
స్తనైః సహారాభరణైః సచందనైః,
శిరోరుహైః స్నానకషాయవాసితైః
స్త్రీయో నిదాఘం శమయంతి కామినామ్.
- చ. పలుచని పట్టుపావడలు, బంగరు పేటలు గల్గు శ్రోణులు
మలయజపంకలేపములు, మౌక్తికహారము లొప్పు చన్నులు
నలుగు లలంది తానము లొనర్ప సువాసితమైన కేశముల్
చలువలు గూర్పఁ గామినుల సంగతిఁ బాతురు వెట్టఁ గాముకుల్.
- శ్లో. నితాంతలాఞ్శారసరాగరంజితై
ర్పితంబినీనాం చరణైః సనూపురైః,
పదేపదే హాంసరుతానుకారిభి
ర్జనస్య చిత్తం క్రియతే సమన్మథమ్.
- తే.గీ. పదపదంబున హాంసల నదములూను
హాంసకంబుల నందమై, యావరసము
చేత నరుణంబులైయున్న స్త్రీలపదము
లతనుసందిపన మొనర్చు నభికతతికి.

గ్రీష్మర్తుమ

- శ్లో. పయోధరా శ్చందనపంకచర్చితా
స్తుషారగౌరార్చితహారశేఖరాః,
నితంబదేశాశ్చ సహేమమేఖలాః
ప్రకుర్వతే కస్య మనో న సోత్సుకమ్.
- తే.గీ. అతులహిమగౌరహారాంచితాగ్రములును,
చందనవిలిప్తములునైన చన్నుగవలు,
స్వర్ణకాంచీయుతనితంబచక్రములును,
సంతసముగూర్ప వెవ్వాని స్వాంతమునకు?
- శ్లో. సముద్గత స్వేదచితాంగసంధయో
విముచ్య వాసాంసి గురూణి సాంప్రతం,
స్తనేషు తన్వంశుక మున్నతస్తనాః
నివేశయంతి ప్రమదా స్సయౌవనాః.
- తే.గీ. అంగసంధులఁ జెమటనీ రలముకొనఁగఁ
దాళఁజాలక గుర్వంశుకాళిఁ జార్చి,
అతులతన్వంశుకంబుల నడ్డగింతు
చొచ్చుకొనివచ్చు చన్నులన్ సుదతు విపుడు.
- శ్లో. సచందనాంబువ్యజనోద్భవానిలైః
సహారయష్టిస్తనమండలార్పణైః,
సవల్లకీకాకలిగీతనిస్వనై
ర్విబోధ్యతే సుప్త ఇవాద్య మన్తభః.
- ఉ. చందనవారిసిక్తమగు చల్లసురంటులఁ బుట్టు వాతముల్,
సుందరతారహారముల శోభిలు గుబ్బలకౌఁగిలింతలున్,
మందవిపంచికారవసమన్వితమంజులగీతమాలికల్,
డెందములందు మేల్కొలుపు డిగ్గున మారుని సుప్తునింబలెన్.

గ్రీష్మర్తువు

- శ్లో. సితేషు హర్యేషు నిశాసు యోషితాం
సుఖప్రసుప్తాని ముఖాని చంద్రమాః,
విలోక్య నూనం భృశముత్సుకశ్చిరం
నిశాక్షయే యాతి హ్రాయేవ పాండుతామ్.
- తే.గీ. హర్యతలముల సుఖనిద్ర నందియున్న
స్త్రీల ముఖముల సోత్కంఠఁ జాలతడవు
కాంచు హిమరోచి లజ్జాప్తి కతనఁగాదె
పాలిపోవును ప్రత్యుషకాలమందు.
- శ్లో. అసహ్యావాతోద్ధతరేణుమండలా
ప్రచండసూర్యాతపతాపితా మహీ,
న శక్యతే ద్రఘ్ణమపి ప్రవాసిభిః
ప్రియావియోగానలదగ్ధమానసైః.
- తే.గీ. తాళఁజాలని వాతోత్థధూళివలన
అధికతపనోష్ణతాపరితప్త మగుటవలన
సరణి చూచుటకైన నశక్యమయ్యె
బాధవిరహోగ్నిపరిదగ్ధపాంథతతికి.
- శ్లో. మృగాః ప్రచండాతపతాపితా భృశం
తృషా మహత్యా పరిశుష్కతాలవః,
వనాంతరే తోయమితి ప్రధావితా
నిరీక్ష్య భిన్నాంజనసన్నిభం నభః.
- చ. ఘనతపనోష్ణతాపమున గాసిలి బిట్టుగ జంతుజాలముల్
ఘనతృషచేత శుష్కమయి కాకుదముల్ వెతఁబెట్ట నూర్పుచున్
వనమునఁ జూర్ణితాంజనముభంగిఁ బ్రభాసితమైన నాకమున్
వనచయమంచు భ్రాంతిఁగొని పర్విడె నా దెసకేసి త్రావఁగన్.

గ్రీష్మర్తువు

శ్లో. సవిభ్రమైః సస్మితజిహ్వావీడితై
ర్విలాసవత్యో మనసి ప్రవాసినాం,
అనంగసందిపనమాశు కుర్వతే
యథా ప్రదోషాః శశిచారుభూషణాః.

తే.గీ. విభ్రమాన్వితంబులు, స్మితవిలసితములు,
వక్రములునైన చూపుల న్వనిత లిపుడు
చంద్రరుచిభాసురప్రదోషంబు పగిది
నధ్వగుల కాశువుగఁ గూర్చు రతనుదీప్తి.

శ్లో. రవేర్మయాభైరభితాపితో భృశం
విదహ్యామానః పథి తప్తపాంసుభిః,
అవాఙ్ముఖో జిహ్వాగతిశ్శ్వాస౯ ముహూః
ఫణి మయూరస్య తలే నిషీదతి.

చ. ఖరకరతీక్ష్ణతాపమున గాలఁగ మేనులు, పాఱుచు౯ ఫణుల్
సరణుల నుష్ణపాంసువుల సంగతి నింకను గాలి, యూర్పుచు
న్మఱిమఱి, వక్రమౌనడలు, నమ్రముతౌ వదనంబు లేర్పడన్,
సరగున నెమ్మిపించియపుఁజాయల దూరుచు విశ్రమించెడిన్.

శ్లో. తృషా మహత్యా హతవిక్రమోద్యమః
శ్వసన్ముహూర్ధూరవిదారితాననః,
న హాంత్యదూరేఽపి గజా౯ మృగేశ్వరో
విలోలజిహ్వాశ్చలితాగ్ర కేసరః.

చ. తౌఱఁగుచు విక్రమోద్యమముఁ దోరపుదప్పికచేత సింహము
లృఱిమఱి యూర్పుచు౯ ముఖముల౯ వివృతంచౌనరించి నాల్కలం
దరమిడి వెల్కిఁదట్టుచు, విదల్పుచు జాలును డస్సి చెంతనే
కరులు జరించుచుండినను ఘాతమొనర్పఁగఁ బోవొకింతయు౯.

గ్రీష్మర్తువు

- శ్లో. విశుష్కకంఠాహృతశికరాంభసః
 గభస్తిభిర్భానుమతోఽనుతాపితాః,
 ప్రవృద్ధతృష్ణోపహతా జలార్థినో
 న దంతినః కేసరిణోఽపి చిభ్యతి.
- తే.గీ. బాధశుష్కకంఠాహృతాంభస్సృతంబు
 లుగ్రతపనాంశుసంతప్తవిగ్రహంబు
 లైన దంతు లత్యంతజలార్థు లగుచు,
 హారులనేనియు వెఱవక తిరుగుచుండె.
- శ్లో. హృతాగ్నికలై ఎస్సవితుర్గభస్తిభిః
 కలాపినః క్లాంతశరీరచేతసః,
 న భోగినం ఘ్నుంతి సమీపవర్తినం
 కలాపచక్రేషు నివేశితాననమ్.
- తే.గీ. ప్రచురమా హృతాగ్నినిభరవ్యంశుతతులఁ
 గ్లాంతచేతస్తనులయి కలాపు లిపుడు
 చెంతఁజేరి బర్హములందు శిరములుంచు
 నురగులనుగూడఁ జంపక యూరకుండు.
- శ్లో. సభద్రముస్తం పరిశుష్కకర్దమం
 సరః ఖనన్నాయతపోత్పమండలైః,
 రవేర్మయాఖై రభితాపితో భృశం
 వరాహాయూథో విశతీవ భూతలమ్.
- ఉ. ఎండిన కర్దమంబుగల యేఱులయందున భద్రముస్తలం
 దండిగఁ గోరి ముట్టియలఁ ద్రవ్వెడు క్రోడకులంబు లొప్పెడిన్
 చండకరోష్ణతీవ్రతను సైపఁగలేక రసాతలంబుఁ జే
 రండిగనెంచి భూమిఁ గుహారంబులఁ ద్రవ్వచునుండెనో యనన్.

గ్రీష్మర్తుషు

- శ్లో. వివస్వతా తీక్ష్ణతరాంశుమాలినా
 సపంకతోయాత్సరసోఽభితాపితః,
 ఉత్లుప్త్య భేక స్తృషితస్య ఛోగినః
 ఫణాతపత్రస్య తవే నిషీదతి.
- తే.గీ. మండుటెండచే దేహాంబు తెండిపోవ,
 నెండుపడియల బురదలోనుండి యెగిరి,
 అధికత్పషచేత డస్సిన యహులయొక్క
 పడగనీడలఁ గూర్చుండుఁ బ్లవము లిపుడు.
- శ్లో. సముద్భృతాశేషమృణాలజాలకం
 విపన్నమీనం ద్రుతభీతసారసం,
 పరస్పరోత్పిడనసంహతైర్గజైః
 కృతం సరః సాంద్రవిమర్దకర్దమమ్.
- చ. కొలఁకులలోన గుంపులుగఁ గూడి పరస్పరఘర్షణంబుచే
 గలఁగు గజాళి త్రొక్కిడులగాసికిఁ దాళక త్రెళ్లె మీనముల్,
 కలఁగుచుఁ బాతె బెగ్గురులు, కర్దమ మెల్లెడఁ జిమ్మెఁ బెల్లుగన్,
 లలితమృణాలజాలములు లక్షలకొల్దిగఁ దున్నకైపడెన్.
- శ్లో. రవిప్రభోద్భిన్నశిరోమణిప్రభో
 విలోలజిహ్వాద్వయవీధమారుతః,
 దవాగ్నిసూర్యాతపతాపితః ఫణీ
 న హంతి మండూకకులం తృషాకులః.
- మ. రవితేజంబున బ్రజ్వరిల్లుచు శిరోరత్నంబు లింపారఁగం
 బ్రవిలోలద్రసనాద్వయంబుల సమీరాస్వాదముం జేయుచుం
 దవశుష్కార్యమతాపముల్ తనువులం దగ్ధంచౌనర్పంగఁ బెం
 పువహింపం దృష, డస్సి పాము లడఁపంచోకుండె భేకంబులన్.

గ్రీష్మర్తువు

- శ్లో. స ఫేనలాలావృతవక్త్రస్సంపుటం
 వినిస్సృతాలోహితజిహ్వామున్నుఖం,
 తృషాకులం నిస్సృతమద్రీగహ్వారా-
 దవేక్షమాణం మహిషీకులం జలమ్.
- తే.గీ. ఫేనసంయుతలాలావృతాననంబు
 లెత్తి యెఱ్ఱనాల్కల వెలికొత్తి గహ్వా
 రంబుల వెడలి, మహిషంబు లంబువులను
 నెమకసాగె నధికతృషాన్వితము లగుచు.
- శ్లో. పటుతరదవదాహోచ్ఛుష్కసస్యప్రరోహః
 పరుషపవనవేగోత్థిప్తసంశుష్కపర్ణాః,
 దినకరపరితాపక్షీణతోయాస్సమన్తా
 ద్విదధతి భయముచ్చైర్వీక్ష్యమాణా వనాన్తాః.
- ఉ. ఎండెను వైరుమొల్కలు సమేధితతీవ్రవనాగ్నితప్తమై,
 మెండగు గాలిసుళ్లబడి మింటికివేచెను శుష్కపర్ణముల్,
 చండకరాభితప్తమయి శంబర మెల్లెడ నెండె, నిట్టు లే
 కొండలకోనలం గనినఁ గోనలు కొందలపాటుఁ గూర్చెడిన్.
- శ్లో. శ్వసితీ విహగవర్గః శీర్ణపర్ణద్రుమస్థః
 కపికులముపయాతి క్లాంతమద్రేర్పికుంజం,
 భ్రమతి గవయయాథః సర్వత స్తోయమిచ్ఛన్
 శరభకులమజిహ్మాం ప్రోద్ధరత్యంబు కూపాత్.
- ఉ. రాలిన పర్ణముల్ గలుగు వ్రూఁకుల నుండి ఖగంబు లూర్చెడిన్,
 తూలుచు వెట్టచేఁ గపులు దూర్ణముగాఁ బొదరిండ్లు దూరెడిన్,
 చాలఁ దృషార్తిచే గవయసంఘము లెల్లెడ నీరుఁ జూచెడిన్,
 వ్రాలుచు నేరుగా శరభవారము బావుల వారిఁ గ్రోవెడిన్.

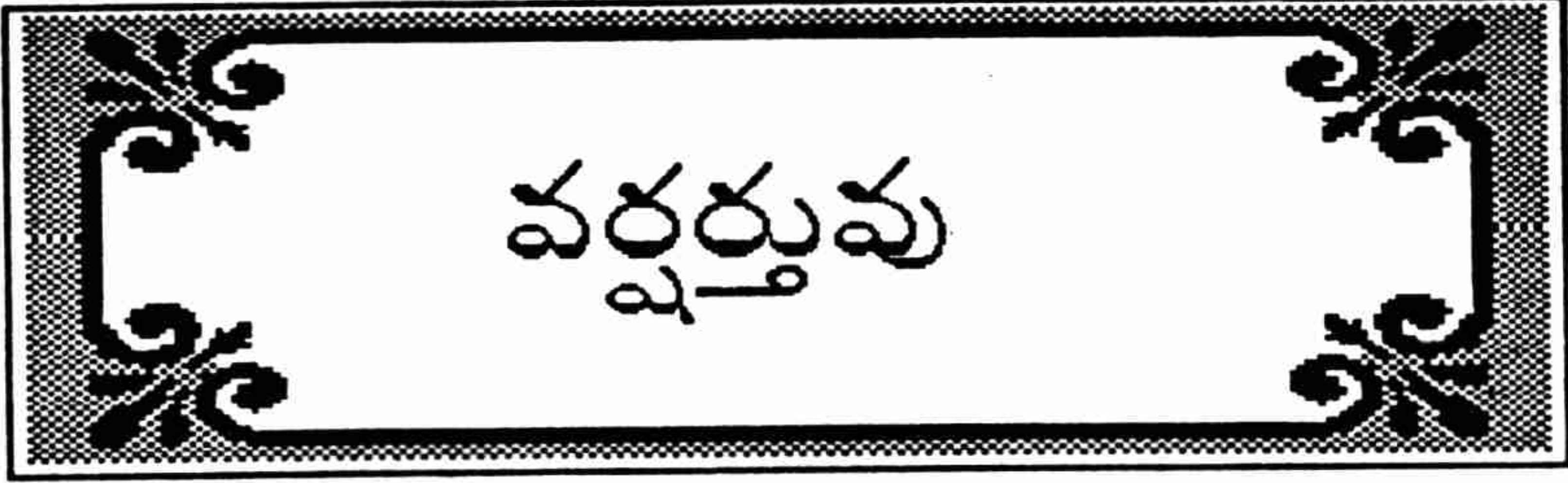
గ్రీష్మర్తుషు

- శ్లో. వికచనవకుసుంభస్వచ్ఛసిందూరభాసా
 ప్రబలపవనవేగోద్భూతవేగేన తూర్ణం,
 తటవిటపిలతాగ్రాలింగనవ్యాకులేన
 దిశిదిశి పరిదగ్ధా భూమయః సావకేన.
- ఉ. మేలగు సిందురంబు, జిగిమీరు ప్రపుల్లకుసుంభవిద్యుతిం
 చోలుచుఁ గాననాగ్ని రయపూర్ణమరుత్పరిపుష్టసంభ్రమ
 జ్వాలల నేపుమీరి, తటసంస్థితసాలలతాగ్రసంతతిం
 బాళిఁ గవుంగిలింఱుచు నవారితుఁడై దహియించె దిక్కులన్.
- శ్లో. జ్వలతి పవనవృద్ధః పర్వతానాం దరిషు
 స్ఫుటతి పటునినాదైః శుష్కవంశస్థలీషు,
 ప్రసరతి తృణమధ్యే లబ్ధవృద్ధిః క్షణేన
 గ్లపయతి మృగవర్గం ప్రాంతలగ్నో దవాగ్నిః.
- చ. చిటచిటమండు లోయలను స్నేహితుఁడౌ వడగాలి పెంపునన్
 పటపట శుష్కవంశముల బ్రద్దలుగొట్టి గ్రసించు గ్రక్కునన్
 పటుతరమైన వేగమున భగ్గునఁ దోచును గ్రాసమందునన్
 కటకటవెట్టు లేళ్లగమిఁ గాననవహ్ని యుపాంతవర్తియె.
- శ్లో. బహుతర ఇవ జాతః శాల్మలీనాం వనేషు
 స్ఫురతి కనకగారః కోటరేషు ద్రుమాణాం,
 పరిణతదళశాఖానుత్పతన్ ప్రాంశువృక్షాన్
 భ్రమతి పవనధూతః సర్వతోఽగ్నిర్వనాంతే.
- ఉ. బూరుగు వ్రూఁకులందుఁ గడుబొంపు వహించుచు నుద్భవించి, పు
 ధ్విరుహకోటరంబులఁ బ్రదిప్తిలి హాటకగౌరకాంతులన్,
 జేరఁగఁ బండుటాకులను జెన్నగు నున్నతవృక్షశాఖలం
 బారుచుఁ బైకిపైకి, వనవహ్ని చెలంగె మరుద్విధూతుఁడై.

గ్రీష్మర్తుషు

- శ్లో. గజగవయమృగేంద్రా వహ్నిసంతప్తదేహః
సుహృద ఇవ సమేతా ద్వంద్వభావం విహాయ,
హుతవహపరిభేదాదాశు నిర్గత్య కషా
ద్విపులపులినదేశాం నిమ్మగాం సంవిశన్తి.
- ఉ. తీవ్రవనాగ్నితప్తనిజదేహములై మహిషేభసింహముల్
తీవ్రనిసర్గవైరము మదిం దలపోయక, వహ్నిదగ్ధక
క్షవ్రజముం ద్వరం దౌఱగి, శైవలినీపరిశితసైకతో
ర్వివ్రజనంబున న్మొలగె, భేదము లేదునుగా విపత్తులోఁ!
- శ్లో. కమలవనచితాంబుః పాటలామోదరమ్యః
సుఖసలిలనిషేకః సేవ్యచంద్రాంశుహారః,
వ్రజతు తవ నిదాఘః కామినీభి స్సమేతో
నిశి సులలితగీతే హర్ష్యపుష్టే సుఖేన.
- చ. వనజవనాంచితాంబువులు, పాటలపుష్పసుగంధివాతముల్,
వనవినిగాహముల్, వనజవైరిమరిచులు, తారహారముల్,
ఘనసుఖదంబులై తనర, కాంతలగూడి మనోజ్ఞగానపూ
ర్ణనిశల హర్ష్యపుష్టముల రంజిలుఁడి ముదగాహితాత్ములై.

శ్లో. సశికరాంభోధరమత్తకుంజర
 స్తటిత్పతాకోఽశనిశబ్దమర్దలః
 సమాగతో రాజవదుద్ధతద్యుతి
 ర్ఘనాగమః కామిజనప్రియః ప్రియే.

ఉ. వారికణప్రవత్పతినవాంబుదమత్తమతంగజంబుపై
 చారుతటిత్పతాకములు, సాంద్రతరాశనినాదసన్నాదం
 గారవము త్సెలంగ, బహులూభయుతంబయి, కామిహృన్ముదా
 ధారమునై, ఘనాగమము ధాత్రిపుఁ జందము వచ్చెనే చెలీ!

శ్లో. నితాన్తనీలోత్పలపత్రకాన్తిభిః
 క్వచిత్ప్రిభిన్నాంజనరాశిసన్నిభైః
 క్వచిత్సగర్భప్రమదాస్తనప్రభైః
 సమాచితం వ్యోమ ఘనైస్సమంతతః

ఉ. ఒక్కెడ మేచకోత్పలదళోత్కటనీలిమచేత నొప్పుచున్
 ఒక్కెడఁ జూర్ణితాంజనచయోపమమేచకకాంతి నూనుచున్
 ఒక్కెడ గర్భిణీపృథుపయోధరపింగళకాంతి నీనుచున్
 మిక్కుటమౌచు మేఘములు మిన్నులఁ గప్పెను ప్రావృషంబునన్.

శ్లో. తృషాకులై శ్చాతకపక్షిణాం కులైః
ప్రయాచితా స్త్రోయభరావలంబినః
ప్రయాన్తి మన్దం బహుధారవర్షిణో
వలాహకా శ్రోత్రమనోహరస్వనాః

మత్తకోకిల. తోరపుంద్రుషః జాతకంబులు తోయదందులః గోరుచుః
సూరెలం జరియించుచుండగ, శ్రోత్రరమ్యవిరావముల్
వారిభారనతాంగము లెలువారుచుండగ సాగెడిః,
ధారలం గురియంగఁబోవు ఘనంబు లల్లన నింగిలోః.

శ్లో. వలాహకాశ్చాశనిశబ్దమర్దలాః
సురేంద్రచాపం దధత స్తటిద్గుణం,
సుతిక్షధారాపతనోగ్రసాయకై
స్తుదన్తి చేతః ప్రసభం ప్రవాసినామ్.

ఉ. పెల్లగు గర్జనే పొనర భీకరమర్దలనిస్వనంబులై,
వేల్లితమైన శక్రధనువే ధనువై తగ, విసుపురత్తటి
ద్వల్లియె మౌర్వియై తనర, వర్షపుధారలె వాఁడితూపులై
చెల్లగఁ బాంథచిత్తములఁ జీల్చునుబో ప్రసభాన నభ్రముల్.

శ్లో. ప్రభిన్నవైడూర్యనిలై స్త్రుణాంకురైః
సమాచితా ప్రోత్థితకందళీదళైః,
విభాతి శుక్లేతరరత్నభూషితా
వరాంగనేవ క్షితిరిన్ద్రగోపకైః.

మ. అల వైడూర్యపుఁ జూర్ణకాంతులకుఁ దుల్యంబైన ఘాసాంకురం
బులచేఁ బ్రోత్థితకందళీదళముచేఁ బొల్పారు నారుద్రపు
ర్వులచే నావృతమైన ధాత్రి యలరారుం గౌరవర్ణేతరో
జ్వలరత్నాభరణాంచితాంగియగు యోషారత్నముం బోలుచుః.

వర్ణర్చన

శ్లో. సదామనోజ్ఞం స్వనదుత్సవోత్సుకం
వికీర్ణవిస్తీర్ణకలాపశోభితం,
ససంభ్రమాలింగనచుంబనాకులం
ప్రవృత్తనృత్యం కులమద్య బర్హిణామ్.

చ. సతతము సుందరంబులయి, సంస్వనదుత్సవతత్పరంబులై,
వితతవిలోలవిస్ఫుటితపింఛములై, అనురాగసంభ్రమా
యతిఁ బరిరంభచుంబనసమాకులితాంగములై, మయూరముల్
ప్రతినవనర్తనంబుల విరాజితై నభ్రరవానుకారులై.

శ్లో. నిపాతయన్త్యః పరితస్తటద్రుమాః
ప్రవృద్ధవేగైస్సలిలైరనిర్మలైః
స్త్రీయః సుదుష్టా ఇవ జాతవిభ్రమాః
ప్రయాన్తి నద్యస్త్యరితం పయోనిధిమ్.

వనప్రియము. రంతుసేయుచు, జాతవిభ్రమరయముచేతఁ గలంగుచున్,
ప్రాంతసంస్థితపాదపంబుల వడిగఁ గూల్చుచు, దుష్టలౌ
కాంతలట్టు లశుద్ధజీవనకలితలౌచు సముద్రమన్
కాంతుఁ గూడఁగనేగు సంరయగతుల నిమ్మగ లిత్తరిన్.

శ్లో. తృణోత్కరై రుద్గతకోమలాంకురై
ర్విచిత్రనీలైర్వర్ణిణీముఖక్షతైః,
వనాని వైంద్యాని హరన్తి మానసం
విభూషితాన్యద్గతపల్లవైర్దుగ్ధైః.

చ. తతములు, కోమలాంకురవితానవిరాజితముల్, మృగాస్యసం
క్షతములు, చిత్రనీలరుచిసంయుతముల్ తృణసంవృతావనుల్,
ప్రతినవపల్లవోత్కరవిరాజితముల్ ద్రుమరాజముల్, మనో
జ్ఞతరములయ్యె వింధ్యవిపినస్థలులందున నెందుఁజూచినన్.

వర్ణర్చువు

- శ్లో. విలోలనేత్రోత్పలశోభితాననై
 ర్మృగైః సమంతాదుపజాతసాధ్వసైః,
 సమాచితా సైకతినీ వనస్థలీ
 సముత్సుకత్వం ప్రకరోతి చేతసః.
- చ. తరళవిలోచనోత్పలవిధా రుచిరాననమంజిమంబుతో,
 నుఱుముల మెర్పులం గలుగు నుల్కునఁ బర్వులువెట్టు తేళ్లచే
 బరఁగెడు సైకతస్థలులఁ బర్విన కాననసీమలం గనన్,
 సరసులడెందముల్ ప్రమదసంయుతిఁ బర్వులువెట్టుకుండునే?
- శ్లో. అభీష్ణముచైర్ధ్వనతా పయోముచా
 ఘనాంధకారీకృతశర్వరీష్యపి,
 తటిత్ప్రభాదర్శితమార్గభూమయః
 ప్రయాన్తి రాగాదభిసారికాః స్త్రియః.
- ఉ. భీతి జనింపఁజేయుచు నభీష్ణముగా నినదించు చంబుభృ
 జ్జాతము లావరింప నతిసంతమసాన్వితమైన రాత్రులం
 దాతరాగమత్తలగు నంగన లాఘనజాత్యచంచలా
 జాతము దారిసూప నభిసారమొనర్తురు జేరఁ గాంతులన్.
- శ్లో. పయోధరై ర్భిమగభీరనిస్వనై
 స్తటిద్భిరుద్వేజితచేతసో భృశం,
 కృతాపరాధానపి యోషితః ప్రియాన్
 పరిష్యజంతే శయనే నిరంతరమ్.
- తే.గీ. జలదభీమగభీరనిస్వనముచేతఁ
 జంచలలచేతఁ జకితలౌ చంచలాక్షు
 లక్కజంబుగ నపరాధులైన పతుల
 సైత మాశ్లేషములఁ జాల సత్కరింతు.

వర్ణర్చువు

- శ్లో. విలోచనేందీవరవారిబిందుభిః
నిషిక్తబింబాధరచారుపల్లవాః,
నిరస్తమాల్యాభరణానులేపనాః
స్థితా నిరాశాః ప్రమదాః ప్రవాసినామ్.
- ఉ. నల్లని కల్వపూవులొ యనందగు కన్నుల నిండి బొప్పముల్
పల్లవకోమలోష్ఠముల పైఁబడి జార, నిరస్తమాల్యలై,
ఒల్లక లేపనాభరణయోగ మొకింత, నిరాశచేతఁ జిం
తిల్లుదు రిప్పుడింతులు విదేశగతప్రియులం దలంచుచున్.
- శ్లో. విపాండురం కీటరజస్త్పణాన్వితం
భుజంగవద్వక్రగతిప్రసర్పితం,
ససాధ్వసై ర్భేకకులైర్పిరీక్షితం
ప్రయాతి నిమ్నాభిముఖం నవోదకమ్.
- ఉ. చోగి తెఱంగు జిహ్వాగతిఁబూని, రజస్త్పణకీటకౌఘమున్
లోగానుచుం, బ్లవోత్కరము లుల్కునఁ జేరి నిరీక్షసేయగన్,
బాగుగ మిట్టలం బడిన వర్షజలంబులు పాండురంబులై
సాగెను నిమ్నభూములకు సంభృతభంగములై రయంబుగన్.
- శ్లో. విపత్రపుష్పాం నళినీం సముత్సుకా
విహాయ భృంగాః శ్రుతిహారినిస్వనాః,
పతంతి మూఢా శిఖినాం ప్రనృత్యతాం
కలాపచక్రేషు నవోత్పలాశయా.
- తే.గీ. దళములం గోల్పడిన పద్మకులము వీడి,
శ్రౌవ్యతరఝంకృతులతో సంభ్రమమున,
లాస్యమొనరించు శిఖుల కలాపములను
తమ్ములని నమ్మి పడు ద్విరేఫమ్ము లందు.

వర్ణర్చన

- శ్లో. వనద్విపానాం నవవారిదస్వనైః
మదాన్వితానాం ధ్వనతాం ముహుర్ముహుః,
కపోలదేశా విమలోత్పలప్రభాః
సభృంగయూతై ర్మదవారిభిశ్చితాః.
- చ. ద్వీరదము లట్లు మేఘములు దీండ్రముగా నినదింప భ్రాంతిచే
ద్వీరదకులంబు లున్నదనదీప్తములై విమలోత్పలప్రభా
స్ఫురితమదాధ్యగండములఁ బుష్పలిహంబులు మూగుచుండగం
దిరుగును బృంహితార్భటుల దిక్కులదల్చుచు నద్రులందునన్.
- శ్లో. సితోత్పలాభాంబుదచుందితోపలాః
సమాచితాః ప్రస్రవణైః సమంతతః,
ప్రవృత్తనృత్యైః శిఖిభిః సమాకులాః
సముత్సుకత్వం జనయన్తి భూధరాః.
- చ. అల విశదాంబుజాతసదృశాంబుదచుందితమైన యశ్కముల్
జలజలఁబాటు ప్రస్రవణజాలముల నివలసిల్లు కూటముల్
మిలమిలలాఁచు వాలముల మేలుగఁ ద్రిప్పి నటించు నెమ్ములుం
గలుగ మనోహారంబులయి గ్రావములొప్పును ప్రావృషంబునన్.
- శ్లో. కదంబసర్వార్జునకేతకీవనం
వికంపయం స్తత్కుసుమాధివాసితః,
సశికరాంభోధరసంగశితలః
సమీరణః కం న కరోతి సోత్సుకమ్.
- తరలము. అలరు కేతకసర్వకప్రియకార్జునద్రుమవాటులన్
లలిఁ గదల్చుచుఁ దత్సుమంబుల రమ్యగంధము లూనుచున్,
సలిలశికరసంయుతాంబుదసంగతిం గడు చల్లనై
మలయు వాయువు గూర్చుకుండును మానసోత్సుక మేరికిన్?

వర్ణర్చువు

- శ్లో. శిరోరుహైః శ్రోణితటావలందిభిః
కృతావతంసైః కుసుమైః సుగంధిభిః,
స్తనై స్సహారై ర్వదనై స్ససీధుభిః
స్త్రీయో రతిం సంజనయన్తి కామినామ్.
- ఉ. తోరపు శ్రోణిబింబములఁ దూలుచు నాడు వినీలకేశముల్,
సౌరభపూర్ణపుష్పకృతచారువతంసము లొప్పు శ్రోత్రముల్,
హారవిరాజితస్తనము లాసవవాసితవక్త్రముల్ దగం,
మారశిలీముఖార్తముగ మార్చురు కాంత లభీకచేతమున్.
- శ్లో. తటిల్లతా శక్రధనుర్విభూషితాః
పయోధరా స్తోయభరావలందినః,
స్త్రీయశ్చ కాంచీమణికుండలోజ్జ్వలా
హరంతి చేతో యుగపత్ప్రవాసినామ్.
- ఉ. మించులచేత, రంగులను మించు సురేశ్వరచాపదిప్తిచే
నంచితమౌచు, శికరభరానతదేహములౌచు మేఘముల్
కాంచనకాంచుల న్మణులకర్ణికలం దనరారుచున్ సుధర
చ్చంచలగాత్రలౌ చెలులు చయ్యన దోతురు పాంథచేతమున్.
- శ్లో. మాలాః కదమ్బనవకేశరకేతకీభి
రాయోజితాశ్శిరసి బిభ్రతి యోషితోఽద్య,
కర్ణాన్తరేషు కకుభద్రుమమజ్జారీభి
రిచ్ఛానుకూలరచితా నవతంసకాంశ్చ.
- ఉ. వీలమెయిన్ సుకేతకహలిప్రియకేశరపుష్పరాజిచే
మాలలు గూర్చి శిర్షముల మంజులరీతి నలంకరింతుఁ పై
బాళిమెయి న్మనోజ్ఞకకుభద్రుమమంజరుల న్వతంసముల్
స్త్రీలు గ్రథించి కర్ణముల చెంగటఁ దాల్చురు చెల్వుమీరఁగన్.

వర్షర్తువు

- శ్లో. కాలాగురుప్రచురచన్దనచర్చితాఙ్గ్యః
పుష్పావతంససురభీకృతకేశపాశాః,
శ్రుత్వా ధ్వనిం జలముచాం త్వరితం ప్రదోషే
శయ్యాగృహం గురుగృహోత్ప్రవిశన్తి నార్యః.
- ఉ. ఉరుముల సవ్వడి నివ్వనిన యోషలు వేగఁ బ్రదోషమందునన్
వరకుసుమప్రశేఖరసువాసితసుందరకేశపాశముల్
కఱియగ లెచ్చుగా గలుగు గందము బూసిన మేనులుం దగన్
గురుగృహము ల్లోఱంగి యదిగో చారుచుండిరి తల్పశాలలన్.
- శ్లో. కువలయదళనీలై రున్నతై స్తోయనమైః
మృదుపవనవిధూతైః మన్దమన్దం చలద్భిః,
అపహృతమివ చేత స్తోయదై స్సేన్ద్రచాపైః
పథికజనవధూనాం తద్వియోగాకులానామ్.
- చ. కువలయపత్రనీలములు కోమలవాతధుతంబు లింద్రచా
పవిలసితంబు లంబుకణభారనతంబులు నున్నతంబులుం
బ్రవిరహదంబులౌ జలధరంబులు పాంథవధూప్రతప్తహృ
న్నివహాముఁ గొల్లలాడి, వడి నింగికిఁ బాఱినయట్లు దోచెడిన్.
- శ్లో. ముదిత ఇవ కదమైచ్చ ర్జాతపుష్పైస్సమన్తాత్
పవనచలితశాఖైః శాఖీభిర్పుత్యతీవ,
హసితమివ విధత్తే సూచిభిః కేతకీనాం
నవసలిలని షేకాచ్ఛాన్తతాపో వనాన్తః.
- చ. ఉదితనవాంబుధారల ఘనోష్ణము వాసినఁ గాననంబు స
మ్మదమునఁబోలె నీపకుసుమచ్ఛవిఁ బూని వెలుంగు నంతటన్,
కదలెడు మంజరీతతుల కైతవమూని యొనర్చు లాసమున్
మృదుతరకేతకీదళమరీచులచేత నొనర్చు హాసమున్.

వర్ణర్తువు

- శ్లో. శిరసి వకుళమాలాం మాలతీభిస్సమేతాం
వికసితనవపుషైర్వ రూఢికాకుట్రలైశ్చ,
వికచనవకదమైః కర్ణపూరం వధూనాం
రచయతి జలదౌఘః కాన్తవత్కాల ఏషః.
- ఉ. అందముఁ జిందు జాదులను, నప్పుడె విచ్చెడి మొల్లమొగ్గలం,
గందపుఁ గేసరంబులను గట్టిన మాలలఁ గొప్పులందునన్,
పొందుగ నీపపుష్పకృతభూషలఁ గర్ణములందుఁ గూర్చి, యా
నందముఁ గూర్చు నీటితరి నాఘుని చందము స్త్రీల కిత్తరిన్.
- శ్లో. దధతి వరకుచాగ్నైరున్నతైర్ధారయష్టిం
ప్రతనుసితదుకూలాన్యాయతైః శ్రోణిబిమ్బైః,
నవజలకణసేకాదుద్గతాం రోమరాజిం
లలితవలివిభజ్జై ర్మధ్యదేశైశ్చ నార్యః.
- ఉ. శుభ్రసుతారహారముల సుందరపీనపయోధరంబులం,
దభ్రసితాంశుకంబుల నదభ్రసువృత్తనితంబసీమలం
దభ్రపతన్నవాంబుప్పషదాపులకాంకితసద్వళీత్రయిం
దభ్రవలగ్నదేశములఁ దాల్తురు విభ్రమమొప్ప భామినుల్.
- శ్లో. నవజలకణసంగాచ్ఛితతా మాదధానః
కుసుమభరనతానాం లాసకః పాదపానాం,
జనితరుచిరగన్ధః కేతకీనాం రజ్జోభిః
పరిహారతి నభస్వాన్ ప్రోషితానాం మనాంసి.
- ఉ. నూతనవాఃపృషత్తుతుల నొయ్యనఁ దాకుచు శైత్యమూనుచున్,
జాతసుమౌఘభారనతసాలవరంబుల వీల నూపుచున్,
శ్వేతసుకేతకీరజముఁ బెల్లుగఁ దాల్చుచుఁ గమ్మవల్చుచున్,
వాతము వీచె నధ్వగుల భార్యల చేతములన్ హరించుచున్.

వర్ణర్చువు

- శ్లో. జలధరవినతానామాశ్రయోఽస్మాకముచ్యై
రయ మితి జలసేకైస్తోయదాస్తోయనమ్రాః,
అతిశయపరుషాభిర్గ్రీష్మవహ్నిః శిఖాభిః
సముపజనితతాపం హ్లాదయన్తివ విన్ద్యమ్.
- ఉ. ఉన్నతుఁడౌను వింధ్యుఁడు జలోత్కరభారముచేత వంగుచున్
భిన్నతనంది తిర్గు మన కీతఁ డౌసంగు సమాశ్రయం బటం
చెన్నికసేసి వారిదము లిత్తరిఁ దద్గిరిఁఘోరతాపజా
పన్నతఁ బాపనోయన నవారిగ నూనును వర్షధారలన్.
- శ్లో. బహుగుణరమణీయః కామినీచిత్తహారి
తరువిటపలతానాం బాంధవో నిర్వికారః,
జలదసమయ ఏష ప్రాణినాం ప్రాణభూతో
దిశతు తవ హితాని ప్రాయశో వాంఛితాని.

నయాగరావృత్తము.

నానారమ్యగుణాభిరామమయి, నారీమనోహారియై,
నానానోకహవల్లికాంకురగణప్రాణమిత్రంబునై,
ప్రాణివ్యాహుములందు మిన్కుమను ప్రాణస్వరూపంబునై,
జానౌ ప్రావృష మెల్ల ప్రాణులకు సర్వార్థముల్ గూర్చుతన్.

శరదృతువు

- శ్లో. కాశాంశుకా వికచపద్మమనోజ్ఞవక్త్రా
 సోన్మాదహంసరవనూపురనాదరమ్యా,
 ఆపక్వశాలిలలితానతగాత్రయష్టిః
 ప్రాప్తా శరన్నవవధూరివ రూపరమ్యా.
- చ. చెలువగు కాశపుష్పముల చీరను దాల్చి, ప్రఘల్లనీరజో
 జ్వలముఖకాంతి మీర, సితపక్షరవాంచితనూపురధ్వనుల్
 మలయఁగఁ బక్వరమ్యకలమానతగాత్రరుచు ల్సెలంగ, నిం
 పొలయఁగ డిగ్గె నవ్యవధువుంబలె నేఁడు శరత్తు ధాత్రికిఁ.
- శ్లో. కాశైర్మహీ శిశిరదీధితినా రజనోయ
 హంసైర్జలాని సరితాం కుముదైస్సరాంసి,
 సప్తచ్ఛదైః కుసుమభారనతై ర్వనాంతాః
 శుక్లీకృతాన్యపవనాని చ మాలతిభిః.
- ఉ. తెల్లన వెన్నెలన్ రజని, తెల్లన ధారుణి రెల్లుపూవులన్,
 తెల్లన హంసల న్నదులు, తెల్లన చెర్వులు కైరవంబులన్,
 తెల్లన సప్తపర్ణపరిదీప్రసుమంబులఁ గాననంబులున్,
 తెల్లన సన్నజాజివిరితివెల నిఘ్నటముల్ శరత్తునన్.

శరదృతువు

- శ్లో. చిచ్ఛాన్మనోజ్ఞశఫరీరశనాకలాపాః
పర్యన్తసంస్థితసితాణ్ణజపజ్జీహారాః,
నద్యో విశాలపులినాన్తనితమ్పబిమ్పాః
మన్దం ప్రయాన్తి ప్రమదాః ప్రమదా ఇవాద్య.
- ఉ. వారిసముత్పతచ్ఛఫరవారమనోహరమేఖలావళుల్,
తీరములందు బారులగు తెల్లనిపుల్గుల హారపంక్తులున్,
స్ఫారితదీప్త సైకతవిశాలనితంబము లుల్లసిల్లగన్,
వారణయానలోయనగ, వాహినులిత్తరి సాగె మెల్లగన్.
- శ్లో. వ్యోమ క్వచిద్రజతశఙ్ఖమృణాలగౌరైః
త్యక్తామ్బుభిర్లఘుతయా శతశః ప్రయాతైః,
సంలక్ష్యతే పవనవేగచతైః పయోదైః
రాజేవ చామరవరై రుపవీజ్యమానః.
- చం. సురుచిరశంఖరౌప్యబిసశోభను దాల్చుచు, ద్యక్తవ్రాఃపుష
దృఢరమునఁ జులకనౌచు, ద్వరితానిలసంహతిఁ దున్కతౌచు, సం
సరణమునందుచున్న ఘనసంతతి నొప్పెడు వ్యోమమొప్పుఁ జూ
మరముల వీచులన్ సుఖసమాహితుఁడైన నృపాలు చాడ్చునన్.
- శ్లో. భిన్నాజ్ఞనప్రచయకాన్తి నభో మనోజ్ఞం
బన్ధూకపుష్పరచితారుణతా చ భూమిః,
వప్రాశ్చ చారుకమలావృతభూమిభాగాః
ప్రోత్కంఠయన్తి న మనో భువి కస్య యూనః.
- మత్తకోకిల. చూర్ణితాంజనసంచయాసితశోభచేఁ దగు వ్యోమమున్,
పూర్ణశోణములైన మంకెనపూల నిండిన భూములన్,
వర్ణనీయమహోత్పలాంచితవప్రభాగములం గనన్,
పూర్ణయౌవనుఁడైన యెవ్వఁడు పొందకుండు విమోహమున్!

శరదృతుమ

- శ్లో. మన్దానిలాకులితచారుతరాగ్రశాఖః
పుష్పోద్ధమప్రచయకోమలపల్లవాగ్రః,
మత్తద్విరేఫపరిపీతమధుప్రసేకః
చిత్తం విదారయతి కస్య న కోవిదారః.
- ఉ. ధీరసమీరపోతములఁ దీరుగ నూగెడు నగ్రశాఖలున్,
చారుసుమోద్ధమంబులును, సారుణకోమలపల్లవాగ్రముల్,
కోరి మదద్విరేఫములు గ్రోలుచునున్న మధుప్రసేకముల్,
గూరఁగ నందమౌ చమరికోత్కర మేయెదఁ గోయకుండెడిన్!
- శ్లో. తారాగణప్రవరభూషణముద్వహాన్తి
మేఘావరోధపరిముక్తశశాంకవక్త్రా,
జ్యోతాస్సదుకూలమమలం రజనీ దధానా
వృద్ధిం ప్రయాత్యనుదినం ప్రమదేవ బాలా.
- చం. అమలినతారకాసముదయాభరణంబులతోడ, నంబుభృ
త్సముదయగుంతనంబు వడి జూరఁగ భాసిలు నాస్యచంద్రుతో,
నమలినచంద్రికాసురుచిరాంశుకడిధితితో, శరన్నిశా
ప్రమద పెరుంగు నిత్యపరివర్ధనమొందెడి బాలపోలికన్.
- శ్లో. కారణ్ణవాననవిఘట్టితపీచిమాలాః
కాదమ్బసారసచయాకులతీరదేశాః,
కుర్వన్తి హంసవిరుత్తైః పరితో జనస్య
ప్రీతిం సరోరుహారజోరుణితా స్తటిన్యః
- మ. వరకారండవవక్త్రుట్టితములౌ భంగంబులం, దీరసం
చరవద్వాక్యకులపుష్కరాహ్వాకలహంసౌఘంబులన్, పుల్లప
ద్మరజోరంజితనిర్మలాంబువుల నందంబైన ప్రోతస్వినుల్,
సరసంబౌరఁగఁ బల్కరించు జనులం జక్రాంగనాదంబులన్.

శరదృతువు

- శ్లో. నేత్రోత్సవో హృదయహారిమరీచిమాలః
ప్రహ్లాదకః శిశిరశికరవారివర్షి,
పత్యుర్వియోగవిషదిగ్ధశరక్షతానాం
చంద్రో దహత్యతితరాం తనుమంగనానామ్.
- చ. ఇతరులకెల్ల నేత్రహృదయేంద్రియసమ్మదకారకంబులై,
సితములు, శితలామృతసుశికరసేకములై, జగత్సమం
చితమగు నైందవాంశువులె, చిత్రముగా దహియించి వైచెడిం
బతివిరహాప్రతిప్తకవిబాధితచిత్తుల గాత్రవల్లులన్.
- శ్లో. ఆకమ్పయ న్ఫలభరానతశాలిజాలా
నానర్తయం స్తరువరా న్కుసుమావనన్రూఁ,
ఉత్ఫుల్లపజ్కజవనాం నళినీం విధున్వఁ
యూనాం మనశ్చలయతి ప్రసభం నభస్వాన్.
- చం. ఫలభరనన్రమైన వరిపైరుల నల్లన నూపుచుఁ, మనో
జ్జలలితపుష్పభారనతసాలము లందముగాఁ గదల్చుచుఁ,
జలజవనంబులం గదిపి సౌరభముం జగమెల్లఁ జల్లుచుఁ,
లలితమరుత్తు లిత్తరిఁ గలంచెనదో యువమానసంబులన్.
- శ్లో. సోన్మాదహాంసమిధునైరుపశోభితాని
స్వచ్ఛాని ఘల్లకమలోత్పలభూషితాని,
మన్దప్రభాతపవనోద్గతవీచిమాలా
న్యతకంతయన్తి సహసా హృదయం సరాంసి.
- ఉ. నందితమత్తహాంసమిధునౌఘవిభాసితముల్, విలోలదిం
దిందిరసంవృతప్రచురనీరజకైరవసుందరంబులున్,
మందసుగంధికల్యపవమానతరంగితజీవనంబులున్,
నందముఁ గూర్చునెంతౌ నళినాకరముల్ జనమానసంబులన్.

- శ్లో. నష్టం ధను ర్పలభిదో జలదోదరేషు
సౌదామినీ సుధరతి నాద్య వియత్పతాకా,
ధున్వన్తి పక్షపవనైః న నభో బలాకాః
పశ్యన్తి నోన్నతముఖా గగనం మయూరాః.
- ఉ. రంగగు శక్రచాపముల రంజిలవిప్పుడు వారిదావళువ్,
నింగిఁ బతాకలట్లు జిగినించుచు మించులు దోచవత్తరిఁ,
నింగిఁ గదల్ప విష్ణు ఛదనిర్గతవాతముచే బలాకలుఁ,
నింగిని గాన విత్తరిని నెమ్ములు మోములనెత్తి మక్కువన్.
- శ్లో. నృత్యప్రయోగరహితాఞ్ఞభీనో విహాయ
హంసా నువైతి మదనో మధురప్రగీతాఁ,
ముక్త్యా కదంబుకుటజార్జునసర్జనీపాఁ
సప్తచ్ఛదా నుపగతా కుసుమోద్గమశ్రీః
- ఉ. లాసము నుజ్జగించిన కలాపుల వీడి మనోజ్ఞగానమువ్
భాసురరాజహంసమదవాక్చయముఁ భజియించె నిత్తరిఁ,
వాసిఁ దొఱంగినట్టి కకుభద్రుమసర్జకదంబవాటులం
బాసి వికాసలక్ష్మి సుఖవాసముఁ జేసెను శారదీతతిఁ.
- శ్లో. శేఫాలికాకుసుమగన్ధమనోహరాణి
స్వస్థస్థితాణ్ణజకులప్రతినాదితాని,
పర్యన్తసంస్థితమృగీనయనోత్పలాని
ప్రోత్కంఠయన్త్యుపవనాని మనాంసి పుంసామ్.
- మత్తకోకిల. నల్లవావిలి పూలతావుల నల్లెలంకుల నింపుచుఁ,
గొల్లుగొల్లునఁ బల్కు పక్షుల కూజితంబులఁ గూడుచుఁ,
రెల్లుమళ్లను మేయు కన్నియవేళ్ల కన్నుల కాంతిచే
నుల్లసిల్లుచుఁ దోఁట లెల్లరి కుత్సుకంబును గూర్చెడిఁ.

శరదృతువు

శ్లో. కల్వారపద్మకుముదాని ముహూర్షిధున్వన్
తత్సంగమాదధికశీతలతాముపేతః,
ఉత్కంఠయత్యతితరాం పవనః ప్రభాతే
పత్యాన్తలగ్నతుహినామ్బు విధూయమానః.

చం. కొలఁకులనంటి పీచుచును, గోకనదంబుల కైరవంబులం
జలనమునందఁ జేయుచును, శైత్యమునందుచు నంతలోపలన్,
లలితముగా దళాంతముల లగ్నములైన తుషారబిందులం
జలజల రాల్చుచున్, లలిఁ బ్రసారములయ్యెఁ బ్రభాతవాతముల్.

శ్లో. సంపన్నశాలినిచయావృతభూతలాని
స్వస్థస్థితప్రచురగోకులశోభితాని,
హంసైః ససారసకులైః ప్రతినాదితాని
సీమాన్తరాణి జనయన్తి నృణాం ప్రమోదమ్.

చం. పెరిగిన శాలిసస్యములఁ బెంపువహించిన భూతలంబులన్,
సరసత్పణాభిత్పమయి, స్వస్థములై తగు గోకులంబులన్,
వరకలహంససారసరవంబులకుం బ్రతివల్కు సీమలం
బరఁగుచు నెందుఁ జూచినను భవ్యములయ్యెను నేఁడు క్షేత్రముల్.

శ్లో. హంసైర్జితా సులలితా గతిరంగనానా
మంభోరుహౌ ర్వికసితై ర్ముఖచన్ద్రకాన్తిః,
నీలోత్పలై ర్మదకలాని విలోకితాని
భ్రూవిభ్రమాశ్చ రుచిరా స్తనుభి స్తరంగైః.

ఉ. మించెను హంసలిత్తరిని మేలిమిబోటుల మందయానమున్,
మించెఁ బ్రఖుల్లపద్మములు మెల్లల వక్త్రసుచంద్రకాంతులన్,
మించెను నీలపుంద్రావలు మీననిభాక్షుల నేత్రసంపదన్,
మించెఁ బ్రసూక్ష్మపీచికలు మేచకవేణుల భూవిలాసమున్.

శరదృతువు

- శ్లో. శ్యామా లతాః కుసుమభారనతప్రవాళాః
 స్త్రీణాం హారన్తి ధృతభూషణబాహుకాన్తిం,
 దంతావభాసవిశదస్మితవక్త్రాన్తిం
 కజ్జేశిషుష్పరుచిరా నవమాలతీ చ.
- ఉ. చారుసుమప్రవాళభరసంయుతి నమ్రములై ప్రియంగువుల్
 మీరెను సుందరీమణుల మేలిమిసొమ్ముల మీరు బాహులన్,
 మీరెను రక్తవంజులసమీపవికస్వరశుభ్రమాలతుల్,
 చారురదావభాసవిలసత్స్మితరమ్యవధూముఖప్రభ౯.
- శ్లో. కేశాన్నితాన్తఘననీలవికుఞ్చితాగ్రా౯
 ఆఘారయన్తి వనితా నవమాలతీభిః,
 కర్ణేషు చ ప్రవరకాంచనకుట్టలేషు
 నీలోత్పలాని వివిధాని నివేశయన్తి.
- తే.గీ. కడలు ముడిచిన ఘననీలకచములందు,
 నింపుదురు జాజిపూవుల నింపుగాను;
 కనకకుట్టలంబుల మీరు కర్ణములను,
 నీలిగల్వల నుంతురు నెలఁత లిపుడు.
- శ్లో. హారైః సచన్దనరసైః స్తనమణ్ణలాని
 శ్రోణీతటం సువిపులం రశనాకలాపైః,
 పాదామ్బుజాని కలనూపురశేఖరైశ్చ
 నార్యః ప్రహృష్టమనసో౯ ద్య విభూషయన్తి.
- చం. అల రశనాకలాపముల నంబుధిమేఖలఁబోలు శ్రోణులన్,
 మలయజపంకశీతలసుమౌక్తిక్తహారములం గుచంబులన్,
 కలరణదుజ్జ్వలాంఘ్రికటకంబుల స్నిగ్ధపదాంబుజంబులన్,
 చెలువముమీరఁ దాల్చురు విశేషముదాత్మలు కాంత లిత్తరిన్.

శరదృతువు

- శ్లో. స్ఫుటకుముదచితానాం రాజహంసాశ్రితానాం,
మరకతమణిభాసా వారిణా భూషితానామ్,
శ్రియమతిశయరూపాం వ్యోమ తోయాశయానాం,
వహతి విగతమేఘం చంద్రతారావకీర్ణమ్.
- ఉ. అచ్చపుఁ బచ్చరానిగల నంచితమైన జలంబులందునన్
విచ్చిన తెల్లగల్వలను, వెల్లని హంసల మండలంబులన్,
ముచ్చటఁగొల్పు పద్మసరముల్ బురుడించును చంద్రతారకా
ద్యుచ్చయరమ్యమైన జలదోక్కరవర్జితమైన వ్యోమమున్.
- శ్లో. శరది కుముదసజ్గాద్వాయవో వాన్తి శీతా
విగతజలదబృందా దిగ్విభాగా మనోజ్ఞాః,
విగతకలుషమమ్భః శ్యానపజ్కా ధరిత్రీ
విమలకిరణచన్ద్రం వ్యోమ తారావిచిత్రమ్.
- చం. కలువల సంగమంబునను గాలులు చల్లనివౌచు వీచెడిన్,
జలదచయావగుంతనము జార దిశల్ తెలతెల్లనయ్యెడిన్,
కలుషము వీడి నీరములు, గట్టిగ నెండి ధరిత్రీ మీరెడిన్,
కలువలఱేని, తారకల కాంతులఁ గూడి నభంబు వెల్లెడిన్.
- శ్లో. దివసకరమయూఖై ర్ఘోధ్యమానం ప్రభాతే
వరయువతిముఖాభం పజ్కజం జృంభతేఽద్య,
కుముదమపి గతేఽస్తం లీయతే చన్ద్రబిమ్బే
హసితమివ వధూనాం ప్రోషితేషు ప్రియేషు.
- ఉ. లీలఁ బ్రభాతమందినుఁడు వేఁజిగిచేతులఁ దట్టివేపగం
బోలుచు వశ్యభర్తృకల మోముల నుద్గతమయ్యెఁ బద్మముల్,
వ్రాలఁగఁ గైరవాప్తుఁ డపరాంబుధిలోన నిమీలితంబులై
పోలెను కైరవాస్యములు ప్రోషితభర్తల వక్త్రరూపమున్.

శరదృతువు

శ్లో. అసితనయనలక్ష్మీం లక్షయిత్వోత్పలేషు,
 క్వణితకనకకాఞ్చీం మత్తహాంసస్వనేషు,
 అధరరుచిరశోభాం బంధుజీవే ప్రియాణాం,
 పథికజన ఇదాసీం రోదితి భ్రాన్తచిత్తః.

ఉ. నల్లని కల్వలందు నళినాక్షివిసీలసునేత్రకాంతులన్,
 పెల్లగు హాంసికారుతులఁ బ్రేయసి కాంచనకాంచికారుతిన్,
 పుల్లములైన మంకెనలఁ బొల్తుక వాతెఱకాంతిఁ గాంచి చిం
 తిల్లును పాంథుఁడిత్తరిఁ దదీయవియోగవిదారితాత్ముఁడై.

శ్లో. స్త్రీణాం విహాయ వదనేషు శశాంకలక్ష్మీం
 కామ్యం చ హాంసవచనం మణినూపురేషు,
 బంధూకకాన్తిమధరేషు మనోహరేషు
 క్వాపి ప్రయాతి సుభగా శరదాగమశ్రీః.

చం. హిమకరరమ్యచంద్రికల నిందుముఖీవదనంబులందునన్,
 సుమధురహాంసనాదముల జోటుల రత్నపుటందెలందునన్,
 సమధికబంధుజీవరుచిఁ జానల యెఱ్ఱిని మోవులందునన్,
 సమితమొనర్చి, నేఁడెటకా శాతశరద్రమ యేగుచుండెడిన్.

శ్లో. వికచకమలవక్త్రా పుల్లనీలోత్పలాక్షీ
 వికసితనవకాశశ్వేతవాసో వసానా,
 కుముదరుచిరకాన్తిః కామినీ వోన్మదేయం
 ప్రదిశతు శరద్వశ్చేతసః ప్రీతిమగ్ర్యామ్.

చం. సువికచనీరజాస్యమును, సొంపగు నీలనవోత్పలాక్షులున్,
 ప్రవిమలకాశపుష్పచయపాండురవస్త్రము, కైరవోత్కర
 ప్రవిశదకాంతియుం దగ, వరాంగన చందము నందమైన యీ
 ధవళశరత్తు సర్వసుఖదం బగుఁగాత జనంబు కెల్లెడన్.

హేమంతర్తువు

- శ్లో. నవప్రవాళోద్గమసస్యరమ్యః
 ప్రఘల్లలోద్రః పరిపక్వశాలిః
 విలీనపద్మః ప్రపతత్తుషారో
 హేమన్తకాలస్సముపాగతోఽయమ్.
- చ. నవనవలాడు సస్యములు, నవ్యసముద్గతపల్లవంబులున్,
 పువులనెసంగు లొద్దుగులు, పొంజిగిఁ బండిన రాజనంబులున్,
 నవకములేని తమ్ములు, ననల్పములైన తుషారపాతముల్,
 వ్యవహితమైన యాతపము లారఁగ వచ్చె హిమాగమం బొగిన్.
- శ్లో. మనోహరైః చందనరాగగౌరైః
 తుషారకున్దేన్దునిభైశ్చ హారైః,
 విలాసినీనాం స్తనశాలినీనాం
 నాలంక్రియన్తే స్తనమండలాని.
- కం. హితములు గావిపుడింతయు
 ఊతిభృద్వక్షోజల కుచసీమల నలరన్,
 ప్రతినవచందనపంకిల
 సితకుందతుషారచంద్ర శీతలసరముల్.

హేమంతర్షువు

- శ్లో. కాఞ్చీగుణైః కాంచనరత్నచిత్రైః
 నో భూషయన్తి ప్రమదా నితమ్బం,
 న నూపురై ర్ఘ్నసరుతం భజద్భిః
 పాదామ్బుజా న్యమ్బుజకాన్తిభాఞ్జి.
- తే.గీ. చిత్రమణిమయ స్వర్ణకాంచీగుణంబు
 విపుడు గటిచక్రముల నలంకృతముగావు;
 హాంసికాకలరుతులీను హాంసకంబు
 లందముద్దేవు ప్రమదాపదాబ్జములకు.
- శ్లో. న బాహుయుగ్మేషు విలాసినీనాం
 ప్రయాన్తి సజ్గం వలయాజ్గదాని,
 నితమ్బబిమ్బేషు నవం దుకూలం
 తన్వంశుకం పీనపయోధరేషు.
- ఉ. అందముదేవు చేతులకు హాటకకంకణముల్, భుజద్వయిన్
 జిందవు కాంతులన్ వివిధచిత్రమణీరచితాంగదంబులున్,
 పొందవు సన్నకావులు సమున్నతపీనపయోధరంబులన్,
 పొందుఁ దుకూలముల్ చెలుల పూర్ణనితంబవియుక్తినిత్తరిన్.
- శ్లో. గాత్రాణి కాలీయకచర్చితాని
 సపత్రలేఖాని ముఖామ్బుజాని,
 శిరాంసి కాలాగురుధూపితాని
 కుర్వన్తి నార్యః సురతోత్సవాయ.
- తే.గీ. మ్రానిపసుపును మిసిమినెమ్మేనఁ బూసి
 అగురుధూపంబుఁ గేశంబులందుఁ బట్టి
 పత్రభంగముల్ ముఖములం బరిలిఖించి
 వత్తురిదె స్త్రీలు సురతోత్సవార్థు లగుచు.

- శ్లో. రతిశ్రమశ్చామవిపాణ్ణువక్త్రాః
సంప్రాప్తహర్షాభ్యుదయా స్తురుణ్యః,
హసంతి నోఽచైర్దశనాగ్రభిన్నాః
ప్రపీడ్యమానా నధరానవేక్ష్యః.
- తే.గీ. బహుశసురతశ్రమశ్చామ పాండురాస్య
లైన కాంత లుక్కటసమ్మదాధ్యలయ్యు,
స్మితమునేకాని హాసంబుఁ జేయరిపుడు
బాధ దంతాగ్రభిన్నోష్ణబాధకలన.
- శ్లో. పీనస్తనోరఃస్థలభాగశోభా
మాసాద్య తత్పిడనజాతభేదః,
తృణాగ్రలగ్నై స్తుహినైః పతద్భి
రాక్రన్దతి వోషసి శితకాలః.
- తే.గీ. పీనకుచయుతోరస్సుల విభను గాంచి,
వాని బీడింపఁ జనియించు వంతచేత,
గార్చునశ్రులు హేమంతకాల మిపుడు,
కల్యతృణసక్తహిమబిందు కైతవమున.
- శ్లో. ప్రభూతశాలిప్రసవైశ్చితాని
మృగాంగనాయూథవిభూషితాని,
మనోహరక్రాంచనినాదితాని
సీమాన్తరాణ్యత్సుకయన్తి చేతః.
- తే.గీ. భూరితర శాలిసస్య సంపూరితములు,
మంజుల మృగాంగనాయూథ మండితములు,
శ్రావ్యతర కహ్వాకులనాద సాంద్రములును,
ఐన ప్రాంతంబులెంతో హృద్యంబులయ్యె.

- శ్లో. ప్రఘల్లనీలోత్పలశోభితాని,
సోన్మాదకాదమ్భవిభూషితాని,
ప్రసన్నతోయాని సుశీతలాని,
సరాంసి చేతాంసి హారన్తి పుంసామ్.
- తే.గీ. ఘల్లనీలోత్పలప్రభాపూర్ణములును,
మత్తకాదంబకులవిలాసాత్మములును,
స్వాదుశీతలస్వచ్ఛాంబుసహితములును,
ఐన సరములు జనమనోహరము లయ్యె.
- శ్లో. పాకం ప్రజన్తి హిమజాతశీతై
రాధూయమానా సతతం మరుద్భిః,
ప్రియే ప్రియంగుః ప్రియవిప్రయుక్తా
విపాండుతాం యాతి విలాసినీవ.
- తే.గీ. ప్రచురహిమజాతశైత్యాన బండిపోయి
అవిరతానిలవేల్లిత మగుచునున్న,
ప్రియకవల్లరి కనుపట్టె వెల్లఁబాటి,
ప్రియునిఁ బాసి వెవ్వెలఁబాటు వెలఁది వోలె.
- శ్లో. పుష్పాసవామోదసుగన్ధివక్త్రో
నిఃశ్వాసవాతైః సురభీకృతాఙ్గః,
పరస్పరాఙ్గ వ్యతిరిక్తశాయీ
శేతే జనః కామరసానువిద్ధః.
- తే.గీ. ప్రసవరసమద్యవాసితవక్త్రజనిత
కమ్రునిశ్వాసగంధిలగాత్రు లైన
కామరసమత్తు లన్యోన్యగాత్రలతలఁ
బెనచి నిదురింతు పేరులోఁ బేటలట్లు.

శ్లో. దన్తచ్ఛదైః సవ్రణదన్తచిహ్నైః
స్తనైశ్చ పాణ్యగ్రకృతాభివేఖైః,
సంసూచ్యతే నిర్దయమజ్ఞనానాం
రతోపభోగో నవయౌవనానామ్.

ఉ. గాటపుఁ బంటిపోటులను గాయములందిన కోమలోష్ఠముల్,
మీఁటినవిచ్చు చన్నుఁగవ మీరెడు రక్తనఖక్షతాంకముల్,
చాటును సారసాస్త్ర సహసాహతులైన మగండ్రు ప్రాయశుం
బోటులఁగూడి సల్పు మరుపోరులపాటుల తీవ్రవైఖరిన్.

శ్లో. కాచిద్విభూషయతి దర్పణసక్తహస్తా
బాలాతపేషు వనితా వదనారవిన్దం,
దన్తచ్ఛదం మ్రియతమేన నిపీతసారం
దన్తాగ్రభిన్నమవకృష్య నిరీక్షతే చ.

ఉ. అద్దముఁ జేతఁబట్టి, తరుణాతపమందు ముఖాబ్జబింబమున్
ముద్దుగ దిద్దుచున్న దొకముద్దయి; అయ్యెడఁ గానకుండునా
నిద్దపుమోవివైఁ బ్రియుఁడు నిల్పిన గాటపుఁ బంటికాటులన్,
దద్దయుఁ బ్రీతి నాపెదవిఁ దాకి పరీక్ష యొనర్పకుండునా?

శ్లో. అన్య ప్రకామసురతశ్రమభిన్నదేహా
రాత్రిప్రజాగరవిపాటలనేత్రపద్మా,
ప్రస్తాంసదేశలులితాకులకేశపాశా
నిద్రాం ప్రయాతి మృదుసూర్యకరాభితప్తా.

ఉ. కూరుకు సుంతలేమి నిశిఁ గోకనదచ్ఛవిఁ గ్రాలు గన్నులున్,
తీరుగ ప్రస్తమైన భుజదేశములం బొరలాడు కేశముల్,
తీరనికోర్కిఁ దీవ్రరతిఁ దేలుటఁ డస్సిన గాత్రముందగన్,
నీరజనేత్ర యోర్పు శయనించె నదో మృదుభానుతప్తయై.

హేమంతర్షువు

- శ్లో. నిర్మాల్యదామపరిభుక్తమనోజ్ఞగన్ధం
 మూర్ధ్నోఽపనీయ ఘననీలశిరోరుహాంతాః,
 పీనోన్నతస్తనభరానతగాత్రయస్త్వః
 కుర్వన్తికేశరచనా మపరా స్తరుణ్యః.
- ఉ. ఉన్నతపీనవర్తులపయోధరభారనతాంగయస్థులుఁ,
 సన్నతనీలమేఘసదృశాయతకుంతలలైన కామినుల్
 నిన్నటోరేయి భోగ్యమయి నేడు సుగంధముఁబాసి వ్లూనమై
 యున్న ననల్ద్యజించి సొబగొప్ప రచింతు సుకేశబంధముల్.
- శ్లో. అన్యా ప్రియేణ పరిభుక్తమపేక్ష్య గాత్రం
 హర్షాన్వితా విరచితాధరచారుశోభా,
 కూర్పాసకం పరిదధాతి నఖక్షతాజ్ఞీ
 వ్యాలమ్బినీలలితాలకకుంభాచ్ఛతాక్షీ.
- చ. ప్రియపరిభుక్తగాత్రయగు బిత్తరి యోర్తు నిజక్షతాంగముం
 బ్రియమునఁ గాంచు; గాంచి మురిపెంబున మోవిని దిద్దు; దిద్ది సం
 రయముఖపాతుకాసితచలాచలకుంతలకుంచితాక్షియై
 ప్రియనఖరక్షతంబులగు పీనకుచంబులఁ దొడ్డు చోళికన్.
- శ్లో. అన్యాశ్చిరం సురతకేశిపరిశ్రమేణ
 ఖేదం గతాః ప్రశిథిలీకృతగాత్రయస్త్వః
 సంహృష్యమాణపులకోరుపయోధరాంతాః
 అభ్యజ్ఞానం విదధతి ప్రమదాః సుశోభాః.
- తే.గీ. గాఢచిరరతిశ్రమఖిన్నగాత్రములకు
 మేలుఁగూర్తురు కొందఱు మెలఁతలిపుడు
 తైలయుతసమభ్యంజనతంత్రవిధులఁ
 దొడలఁ గుచములఁ బుల్కలు గడలుకొనఁగ.

హేమంతర్షువు

శ్లో. బహుగుణరమణీయో యోషితాం చిత్తహారి
పరిణతబహుశాలివ్యాకులగ్రామసీమా,
సతతమతిమనోజ్ఞః క్రౌంచమాలాపరీతః
ప్రదిశతు హేమయుక్త్య కాల ఏషః ప్రియం వః.

నయాగరావృత్తము.

నారీవర్గమనోభిరామమయి, నానాగుణస్తుత్యమై,
స్ఫారంబైన సుపక్వశాలివిలసత్పల్లికాప్రాంతమై,
చారుక్రౌంచగణాన్వితంబయి, తుషారాతిశీతంబునై,
ఆరూఢంబగు శైత్యకాలమిషు డానందముం గూర్చుతన్.

శిశిరర్తువు

శ్లో. ప్రరూఢ శాలీక్షుచయై ర్మనోహారం
క్వచిత్ స్థిత క్రౌంచనినాద రాజితం
ప్రకామకామం ప్రమదాజనప్రియం
వరోరు కాలం శిశిరాహ్వయం శృణు.

తే.గీ. పరిణతానత శాలీక్షు పరివృథంబు
క్వచిదుపస్థిత క్రౌంచ ధవాంచితంబు
కామవర్ధకం బంగనా కామితంబు
వచ్చెనిదె శిశిరంబు, శుభాంగి! కనవె!

శ్లో. నిరుద్ధ వాతాయన మందిరోదరం
హుతాశనో భానుమతో గభస్తయః
గురూణి వాసాంస్యబలాః సయావనాః
ప్రయాన్తి కాలేఽత్ర జనస్య సేవ్యతామ్.

ఉ. బాగగు మూసియుంచిన గవాక్షములున్న గృహాంతరంబులున్
బాగగు నగ్గిమంటలును, భానుకదుష్టగభస్తి సంతతుల్,
బాగగు మోటువస్త్రములుఁ బ్రాయపులేమల కౌగిలింతలున్,
బాగగు నివ్వియెల్లఁ జలిబాధ నడంప, జనంబు కిత్తరిన్.

శిశిరర్తువు

- శ్లో. న చందనం చంద్రమరీచిశీతలం
 న హార్త్యపృష్ఠం శరదిన్దునిర్మలం
 న వాయవః సాన్ద్రతుషారశీతలాః
 జనస్య చిత్తం రమయన్తి సామ్ప్రీ తమ్.
- ఉ. సారముగావు వెన్నెలలఁ జల్లనివొట సుగంధలేపముల్,
 సారముగావు వెన్నెలలఁ జల్లనివైన సుహార్త్యపృష్ఠముల్,
 సారముగావు దెమ్మెరలు సాంద్రతుషారనిపాతశీతముల్,
 సారముగావివెల్ల జనసంతతి కింపునుగూర్ప నిత్తరిన్.
- శ్లో. తుషార సంఘాత నిపాత శీతలాః
 శశాంజ్కభాభిః శిశిరీకృతాః పునః
 విపాణ్ణు తారాగణ జిహ్మాభూషితాః
 జనస్య సేవ్యా న భవన్తి రాత్రయః .
- చం. అమలినతారకాసముదయంబుల సుందరజిహ్మారూపచం
 క్రమణము నర్థి నెవ్వరును గానరు; మున్నె ప్రశీతలంబులై
 హిమమున, నాపయిం బ్రకటితేందుకరంబుల నింకఁజల్లనై,
 ప్రమదముఁ గూర్పకున్న శిశిరర్తువునందలి దీర్ఘరాత్రులన్.
- శ్లో. గృహీత తామ్బూల విలేపనస్రజః
 పుష్పాసవామోదిత వక్త్రప్రంకజాః
 ప్రకామకాలాగురుధూపవాసితం
 విశన్తి శయ్యాగృహాముత్సుకాః స్త్రియః .
- ఉ. కమ్మని వీడెముల్, వివిధగంధవిలేపములున్, సుపుష్పదా
 మమ్ములు గొంచుఁ బుష్పరసమద్యసువాసితవక్త్రప్రంకజా
 తమ్ములు గల్గు రామ లసితాగురుధూపిత రమ్యతల్పగే
 హమ్ములఁ జేరవత్తురు స్మరాతురచిత్తములూని యిత్తరిన్.

శిశిరర్తువు

శ్లో. కృతాపరాధా న్బహుశోఽపి తర్జితాన్
 సవేపథూనాన్సద్వసలుప్తుచేతసః
 నిరీక్ష్య భర్తృవాన్ సురతాభిలాషిణః
 స్త్రియోఽపరాధాన్సమదా విసస్మరుః .

ఉ. నీతినిజారిచ్చి, పెక్కులగు నెయ్యపునేరములం బొనరిచ్చి, త
 ధేతువుచే నదల్పఁబడి, దీమసమేది వడంకు నాథులన్,
 జేతముగందఁ గాంచి, చలిచేత మరుల్ గడలొత్త మత్తులై,
 వీతరుషాప్తిఁ గొఁగిళుల వెంటనె మంతురు కాంతలిత్తురిన్ .

శ్లో. ప్రకామకామైర్యువభిః సనిర్దయం
 నిశాసు దీర్ఘాస్వభిరామితాశ్చిరం
 భ్రమన్తి మన్దం శ్రమఖేదితోరవః
 క్షపావసానే నవయౌవనాః స్త్రియః .

తే.గీ. ప్రచురతరకామవశులైన పతులవలన
 దీర్ఘసురతాభిరామితదేహులైన
 అబల లతిపీడితోరువు లగుచుఁ బగలు
 తొలఁగుచుందురు శయ్యల నలఁతినడల.

శ్లో. మనోజ్ఞ కూర్పాసకపీడితస్తనాః
 సరాగకౌశేయకభూషితోరవః
 నివేశితాన్తః కుసుమైః శిరోరుహైః
 విభూషయన్తివ హిమాగమం స్త్రియః .

ఉ. ఇంపగు రైకలందు బిగియింపగఁ గందు నురోజకుంభముల్
 సొంపగు పట్టుపావడల శోభిలు రమ్యమృదూరుయుగ్మముల్
 పొంపగు గంధిలప్రసవభూషితకేశకలాపముల్ దగం
 బెంపగు కాంతలీ శిశిరవేశకుఁ బెట్టనిసొమ్ములే కదా!

శిశిరర్చన

- శ్లో. పయోధరైః కుంకుమరాగపిష్టారైః
సుఖోపసేవ్యైః నవయావనోష్ణభిః.
విలాసినీభిః పరిపీడితోరసః
స్వపన్తి శీతం పరిభూయ కామినః .
- కం. కుంకుమపంకసుపింజర
పంకేజాక్షీ సుసేవ్య వక్షోజభవో
ష్మాంకూరిత సుఖులై, చలి
కంకుశమును వైతురిప్పు డభికజనంబుల్.
- శ్లో. సుగన్ధినిశ్వాసవికమ్పితోత్పలం
మనోహరం కామరతిప్రబోధకం
నిశాసు హృష్టాః సహ కామిభిః స్త్రియః
పిబన్తి మద్యం మదనీయముత్తమమ్.
- చం. అతులితరాగపూర్ణలగు నంబుజనేత్రలు భర్తృయుక్తలై
రతిహితమాదకాసవము రాత్రులఁ బానముసేతు రిమ్ముగన్
తతనిజగంధిలాస్యజనితానిల మాచషకాంతరమ్ములన్
స్థితమగు నుత్పలంబుల విచిత్రముగాఁ జలియింపఁజేయఁగన్.
- శ్లో. అపగతమదరాగా యోషిదేకా ప్రభాతే
కృతనిబిడకుచాగ్రా పత్యురాలిజ్జనేన
ప్రియతమపరిభుక్తం వీక్షమాణా స్వదేహం
వ్రజతి శయనవాసాద్ వాసమన్యద్ధసంతీ.
- చం. బిగువగు కౌఁగిలింతలను బిట్టుగ నిక్కిన చూచుకంబులం
దగు నొకకాంత, వీతమద, తల్పము వీడి ప్రభాతమందునన్
నగుచు, బ్రియప్రభుక్తమగు నంగము మాటికిఁ జూచికొంచు, మం
దగతినదే మఱొక్క భవనంబును జేరఁగ నేగుచుండెడిన్.

శిశిరర్చనము

- శ్లో. అగురుసురభిధూపామోదితం కేశపాశం
 గలితకుసుమమాలం తన్వతి కుఞ్చితాగ్రం
 త్యజతి గురునితమ్భా నిమ్మమధ్యావసానా
 ఉషసి శయనమన్యా కామినీ చారుశోభా.
- చం. గురుతరమైన శ్రోణిపయిఁ గొంచెపుఁ గొనసియాడుచుండఁగన్
 తరుణి యొకరైవేకువను దల్పము వీడుచుఁ గట్టు ధూపితా
 గురుసురభీకృతంబయిన కుంతలపాశమునందుఁ జిక్కి రేఁ
 బరువముఁ బొసియున్న ప్రసవావళిఁ జార్చి, సుకేశబంధమున్.
- శ్లో. కనకకమలకాన్తైః సద్య ఏవామ్బు ధౌతైః,
 శ్రవణతటనిషక్తైః పాటలోపాన్తనేత్రైః,
 ఉషసి వదనబిమ్బై రంససంసక్తశైః,
 శ్రియ ఇవ గృహామధ్యే సంస్థితా యోషితోఽద్య.
- ఉ. అప్పుడె ధౌతమైన రుచిరాననముల్ కనకాబ్జకాంతిచే
 నొప్పఁగఁ బాటవేక్షణము లొప్పఁగ నాశ్రవణాయతంబులై,
 కప్పుచు నంసభాగములఁ గప్పుమెఱుంగు కచంబు లొప్పఁగన్,
 ఒప్పెద రంగనల్ రమలయొప్పున వేకువ నిండ్లయందునన్.
- శ్లో. పృథుజఘనభరార్తాః కిఞ్చిదానమ్రమధ్యాః
 స్తనభరపరిభేదాన్మందమన్దం వ్రజన్త్యః,
 సురతసమయవేషం నైశమాశు ప్రహాయ
 దధతి దివసయోగ్యం వేషమన్యాస్తరుణ్యః.
- చం. ఘనజఘనంపు భారమున గాత్రలతల్వెగడొంద, నున్నత
 స్తనభర మోర్వక న్నడలు సన్నబడ, న్నడుముల్ నతంబులై
 తనరఁగఁ గొందఱింతులు రతంబునకై తగు నైశవేషముల్
 తనువులనుండి జార్చి వడిఁ దాల్చురు నూత్నదినార్హవేషముల్.

శిశిరర్చనము

శ్లో. నఖపదచితభాగా స్విక్షమాణాః స్తనాంతాన్
అధరకిసలయాగ్రం దన్తభిన్నం సృశన్త్యః,
అభిమతరతవేషం నన్దయన్త్యస్తరుణ్యః
సవితురుదయకావే భూషయన్త్యాననాని.

చం. ప్రియనఖరాంకితంబులగు పీనకుచంబులఁ గోరి చూచుచున్,
ప్రియరదనక్షతంబులగు బింబసమోష్ఠములం బృశించుచున్,
ప్రియతరమైన యారతుల వేడ్కల నెంచుచు నాత్మఁబొంగుచున్,
పయిద లలంకరింతు ముఖపంకరుహంబులఁ బ్రత్యుషస్సునన్.

శ్లో. ప్రచురగుడవికారః స్వాదుశాలీక్షురమ్యః,
ప్రబలసురతకేళిః జాతకందర్పదర్పః,
ప్రియజనరహితానాం చిత్తసంతాపహేతుః,
శిశిరసమయ ఏషః శ్రేయసే వోఽస్తు నిత్యమ్.

నయాగరావృత్తము

నానారుచ్యగుడాంచితంబు, పరిణధ్దేక్షుశాల్యంచితం
బానంగాధికదర్పయుక్తము, రతానందసందోహమున్,
సూనాస్త్రాహతపాంథచిత్తసహసోద్యత్ప్రశోకంబునై,
జానౌ యీ శిశిరర్చు వెల్లరకు సంశ్రేయముం గూర్చుతన్.

వసంతర్తువు

శ్లో. ప్రఫుల్లచూతాఙ్కురతీక్ష్ణసాయకో
 ద్విరేఫమాలావిలసద్ధనుర్గుణః,
 మనాంసి భేత్తుం సురతప్రసజ్జినాం
 వసంతయోద్ధా సముపాగతః ప్రియే.

వనప్రియము. నిగ్గుదేఱిన చూతపల్లవనిశితసాయకసంతతుల్,
 అగ్గలంబగు తేఱిదండుల నలరు నారీయుఁ జేకురన్,
 దిగ్గునన్ సురతప్రసంగుల ధృతులఁ దూలఁగ నేయుచున్,
 లగ్గుగా నుదయించెఁ జైత్రుఁడు లలితగాత్రిరొ! కంటివే!

శ్లో. ద్విమాః సపుష్పాః సలిలం సపద్మం
 స్త్రియః సకామాః పవనస్సుగన్ధిః,
 సుఖాః ప్రదోషాః దివసాశ్చ రమ్యాః
 సర్వం ప్రియే చారుతరం వసన్తే.

ఉ. ద్రుమములు పుష్పవంతములు, తోయజభాసితముల్ దటాకముల్,
 ప్రమదలు కామపూరితలు, రమ్యసుగంధిలముల్ సమీరముల్,
 ప్రముదదముల్ ప్రభాతములు, బాధసుఖప్రదముల్ ప్రదోషముల్,
 సముదయమయ్యెవే సురభి, సర్వము సుందరమౌనికం జెలీ!

వసంతర్నమ

- శ్లో. వాపీజలానాం మణిమేఖలానాం
శశాంకభాసాం ప్రమదాజనానాం,
చూతద్రుమాణాం కుసుమాన్వితానాం
దదాతి సౌభాగ్యమయం వసన్తః.
- కం. వాపీవారికి, మణులం
దాపిన మేఖలలకుఁ గుముదాప్తద్యుతికిఁ,
రూపవతుల కామ్రంబుల
కాపాదించెఁ వసంతుఁ డతివైభవమున్.
- శ్లో. కుసుమ్భరాగారుణితైర్దుకూలైః
నితమ్బబిమ్బాని విలాసినీనాం,
తన్వంశుకైః కుఙ్కుమరాగగౌరై
రలంక్రియన్తే స్తనమండలాని.
- తే.గీ. ఉరునితంబబింబంబులు వరకుసుంభ
రాగరంజితసుదుకూలరాజిఁ డాగె ;
ఉన్నతస్తనకుంభముల్ సన్నకావి
పయ్యెదల డాగె భామినీవ్రతతి కిపుడు.
- శ్లో. కర్ణేషు యోగ్యం నవకర్ణికారం
చలేషు నీలేష్వలకేష్వశోకం,
పుష్పం చ ఘల్లం నవమల్లికాయాః
ప్రయాంతి కాన్తిం ప్రమదాజనానామ్.
- తే.గీ. కర్ణముల వెల్గు నవకర్ణికారసుమము,
కదలు ముంగురులం దశోకంబు వెలుఁగు,
ఘల్లనవమల్లికయు నందె పొందు కాంతి,
కాంతలకు నీ మనోజ్ఞవసంతమందు.

వసంతర్నమ

శ్లో. స్తనేషు హారాః సితచన్దనార్ద్రాః
భుజేషు సజ్గం వలయాజ్గదాని,
ప్రయాన్త్యనజ్గతురమానసానాం
నితమ్పినీనాం జఘనేషు కాఞ్చ్యః .

ఉ. చేతులఁ గంకణంబులను, చెన్నగు బాహుల నంగదంబులన్,
శితలగంధసిక్తముగు స్నిగ్ధసుమౌక్తికహారపంక్తులన్
స్ఫితకుచంబులన్, జఘనసీమల సారసనంబులన్, మనో
జాతురచిత్తలైన జలజాతనిభాస్యలు దాల్చురిత్తరిన్.

శ్లో. సపత్రలేఖేషు విలాసినీనాం
వక్త్రేషు హేమాంబురుహోపమేషు,
రత్నాన్తరే మౌక్తికసజ్గరమ్యః
స్వేదాగమో విస్తరతాముపైతి.

ఉ. చిత్రపుఁ బత్రభంగములఁ జెన్నగు బామల హేమపద్మపు
న్మిత్రములైన వక్త్రముల మెండగు స్వేదకణంబు లింపగున్,
చిత్రతరాన్యరత్నగణచిత్రిత మండలమధ్యసీత స
న్మిత్రసితప్రభాకలితనిర్మలమౌక్తికపంక్తియో యనన్ .

శ్లో. ఉచ్ఛాప్తసయన్త్యః శ్లథబన్ధనాని
గాత్రాణి కందర్పసమాకులాని,
సమీపవర్తిష్వధునా ప్రియేషు
సముత్సుకా ఏవ భవన్తి నార్యః .

తే.గీ. ఒడలినంటిన వల్వల ముడులు సడలె,
సడలె తాలిమి, వలవంత నొడలు బడలె,
వెడలె నూర్పులు, కడనున్న ప్రియులఁ జేర,
నెడలు తహతహంపడె నేఁడు పడఁతులకును.

వసంతర్తుమ

- శ్లో. తనూని పాణ్ణూని సమన్ధరాణి
ముహూర్ముహూర్ష్ర్ణంభణతత్పరాణి,
అణ్ణాన్యనన్జః ప్రమదాజనస్య
కరోతి లావణ్యససంభ్రమాణి.
- కం. తనుతన్, బాండురతన్, జ్ఞం
భణతత్పరతన్, మనోజమదజాలసతన్,
ఘనలావణ్యవిజ్ఞంభణః
గని భోగ్యములయ్యె నేడు కాంతలతనువువ్.
- శ్లో. నేత్రేషు లోలో మదిరాలసేషు
గండేషు పాండుః కతినః స్తనేషు,
మధ్యేషు నిమ్నో జఘనేషు పీనః
స్త్రీణామనన్జో బహుధా స్థితోఽద్య .
- ఉ. అల మదిరాలసంబులగు నక్షులః జంచలతన్వహించి, ని
ర్మలత వహించి గండముల, గ్రావకుచంబులః గర్కశుండునై,
బలిసినవాఁడునై జఘనభాగములందు, వలగ్నసీమలం
బలుచనివాఁడునై, వివిధభంగులః దోచె ననంగు డింతులన్.
- శ్లో. అణ్ణాని నిద్రాలసవిభ్రమాణి
వాక్యాని కిజ్ఞ్చన్మదలాలసాని,
భూక్షేపజిహ్మాని చ వీక్షణాని
చకార కామః ప్రమదాజనానామ్.
- కం. అంగకంబులు నిద్రాలసాన్వితములు,
భాషణంబు లీషన్మదభూషితములు,
వీక్షణంబులు భూక్షేప వేల్లితములు,
గాఁగ నొనరించెఁ జెలులకుఁ గంతు డిపుడు.

వసంతర్నమ

శ్లో. బ్రియంగుకాలీయక కుఙ్కుమాక్ర
స్తనేషు గౌరేషు విలాసినీభిః,
ఆలిష్యతే చన్దనమజ్జనాభిః
మదాలసాభిర్మృగనాభియుక్తమ్.

ఉ. కాయజభావమత్తమగు కాయములం దనరారు కామినుల్
తోయజకుట్టలంబులకుఁ దోడగు గౌరపయోధరంబులన్
జాయకముం బ్రియంగువును జందనరక్తకురంగనాభులన్
లీయమొనర్చి కూర్చిన వివేపము లింపుగఁ బూతు రిత్తరిన్.

శ్లో. గురూణి వాసాంసి విహాయ తూర్ణం
తనూని లాక్షారసరంజితాని,
సుగన్ధికాలాగురుధూపితాని
ధత్తే జనః కామమదాలసాని.

తే.గీ. గురుతరాంశుకంబుల వేగఁ బరిహరించి
యావరసరంజితంబులు, నగురుధూప
వాసితంబులైన యలఁతి వస్త్రములనె
దర్పకమదాంగులౌ జనుల్ దాల్చు రిపుడు.

శ్లో. పుంసోక్కిలః చూతరసాసవేన
మత్తః బ్రియాం చుమ్పతి రాగహృష్టః,
కూజద్ధివరేఫోష్యయమమ్బుజస్థః
బ్రియం బ్రియాయాః ప్రకరోతి చాటు.

తే.గీ. చూతరసమద్యమత్తపుంసోక్కిలంబు
బ్రియను ముద్దాడె ననురాగహృష్టమగుచు,
తమ్మిలోఁ బాడుచుం గండుతుమ్మెదయును
చెలిని నలరించె బహుచాటుచేష్టితముల.

వసంతర్నమ

శ్లో. తామ్రప్రవాళస్తబకావననూః,
చూతద్రుమాః పుష్పితచారుశాఖాః,
కుర్వన్తి కామం పవనావధూతాః
పర్యుత్సుకం మానస మజ్జనానామ్.

తే.గీ. ఎఱ్ఱచివురులగుత్తుల నిలకు వంగి,
పుష్పరంజితశాఖలఁ బొలుపుమీరి,
వాతవిధుతంబులగు చూతపాదపాళి,
సుందరీతఱకెంతౌ యుత్సుకతఁ గూర్చు.

శ్లో. ఆమూలతో విద్రుమరాగతామ్రం
సపల్లవాః పుష్పచయం దధానాః,
కుర్వన్త్యశోకా హృదయం సశోకం
నిరీక్ష్యమాణా నవయావనానామ్.

చ. విద్రుమారుణనవపుష్పవితతిచేత,
కిసలములచేత నిలువెల్ల నెసఁగియున్న
ఈ యశోకంబు రక్తి నీక్షించుచున్న
కోడెగాండ్రకు శోకంబె కూర్చుఁగాదె!

శ్లో. మత్తద్విరేఫపరిచుమ్పితచారుపుష్పాః
మన్దానిలాకులితనమ్రమృదుప్రవాళాః,
కుర్వన్తి కామిమనసాం సహసోత్సుకత్వం
చూతాభిరామకలికాస్సమవేక్ష్యమాణాః.

చ. మదవిచలద్విరేఫములు మక్కువఁ బానము సేయు పూవులున్,
గొదలుగఁ బిల్లతెమ్మెరలు గూడి కదల్చు మృదుప్రవాళముల్,
గదురగ హృద్యమైన సహకారతర్ఫుస్థితకోరకావళుల్,
గుదురుచు నుత్సుకత్వమును గోరి కనుంగొను కామికోటికిన్.

వసంతర్నవ

- శ్లో. కాంతాముఖద్యుతిజషామపి చోద్గతానాం
 శోభాం పరాం కురవకద్రుమమంజరీణాం,
 దృష్ట్యా ప్రయే సహృదయస్య భవేన్న కస్య
 కన్దర్పబాణపతనవ్యథితం హి చేతః.
- తే.గీ. హల్లకాస్యల ముఖకాంతిః గొల్లలాడి
 ఘల్లమైయున్న కురవకపుష్పరాజిః
 గాంచ నేరసికు నెడంద గాయపడదు?
 బాధకందర్పబాణసంవ్యథితమగుచు!
- శ్లో. ఆదీప్తవహ్నిసదృశై ర్మరుతావధూతైః
 సర్వత్ర కింశుకవనైః కుసుమావనమైః,
 సద్యో వసన్తసమయే హి సమాచితేయం
 రక్తాంశుకా నవవధూరివ భాతి భూమిః.
- చ. కొఱవులఁబోలె నెఱ్ఱనగు కోమలపుష్పముల న్నతంబులై,
 కఱువలిచేత మందముగఁ గంపిలు కింశుకవృక్షరాజిచేఁ
 బరఁగుచు భూమి యామనిని భాసిలుఁగాదె నవారుణాంశుకా
 వరణముఁ బూని వ్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలె.
- శ్లో. కిం కింశుకైః శుకముఖచ్ఛవిభిర్న భిన్నం
 కిం కర్ణికారకుసుమైర్న కృతం ను దగ్ధం,
 యత్ కోకిలః పునరయం మధురైర్వచోభిః
 యూనాం మనః సువదనానిహితం నిహన్తి.
- ఉ. చీలవొ మున్నె చిల్కముకు చెల్వువహించిన కింశుకంబులన్,
 కాలవొ మున్నె నిప్పులటు కానల నిండిన కొండగోఁగులన్,
 ఏలొకొ క్రొవ్వి యీ పికము లింకను వ్రచ్చు సుకూజితంబులన్,
 బాలవిధూపమాలికల వశ్యములైన యువాంతరంబులన్?

వసంతర్నమ

- శ్లో. పుంసోక్కివైః కలవచోభిరుపాత్తహర్షైః
 కూజద్భిరున్మదకలాని వచాంసి భృంగైః,
 లజ్జాన్వితం సవినయం హృదయం క్షణేన
 పర్యాకులం కులగృహేఽపి కృతం వధూనామ్.
- చ. ప్రమదముతోడ శ్రావ్యమగు పాటలఁబాడు వనప్రియంబులన్,
 సుమరసపానమత్తమయి సొంపగు ఝంకృతులూను దేఁటులన్,
 సముదితలజ్జలై, వినయసన్నతలై, మగనింటనున్న పు
 ణ్యమహిళలే కలంగ, నిక నన్యరతిప్రియ లాగనేర్తురే?
- శ్లో. ఆకమ్పయన్కుసుమితాః సహకారశాఖాః
 విస్తారయన్పరభృతస్య వచాంసి దిక్షు,
 వాయుర్వివాతి హృదయాని హరన్నరాణాం
 నీహారపాతవిగమా త్సుభగో వసన్తే.
- ఉ. తోదనసేయు మంచుగమితోడ నిషక్తినిబాసి యోగ్యమై,
 ఆదటఁ బుష్పరమ్యరుచిరామ్రముల న్మొలమెల్ల నూపుచున్,
 మాదకకోకిలౌఘగళమాధురి దిక్కులనెల్ల నింపుచున్,
 మోదముఁ గూర్చుచుం బ్రజకు, ముంగిట వీచె వసంతవాయువుల్.
- శ్లో. కున్దైః సవిభ్రమవధూహాసితావదాతై
 రుద్యోతితాన్యపవనాని మనోహరాణి,
 చిత్తం మునేరపి హరన్తి నివృత్తరాగం
 ప్రాగేవ రాగమలినాని మనాంసి యూనామ్.
- చ. అతులితవిభ్రమాన్వితనవాబ్జనిభాస్యల హాసపంక్తికిం
 బ్రతియగు శ్వేతకాంతి నలరారెడు మల్లెలతోఁటలం గనన్,
 చ్యుతవిషయానురక్తులగు యోగులచిత్తములే చలింపగా
 నతివిషయానురక్తులగు యౌవనవంతుల యాత్మలాగునే?

వసంతర్నమ

శ్లో. ఆలమ్పి హేమరశనాః స్తనసక్తహారాః
కన్దర్పదర్పశిథిలీకృతగాత్రయష్ట్యః,
మాసే మథా మధురకోకిలభృజ్జనాదైః
నారోఽహరన్తి హృదయం ప్రసభం నరాణామ్.

శా. ప్రాలంబోజ్జ్వలభర్మమేఖలలచే, వక్షోజసంసక్తము
క్రాశీహారమరిచిచే, స్మరమదక్షామాంగసందిప్తిచే
నేమితౌరావములూని కోకిలములు స్పీలాళులుం దోడురాఁ,
స్త్రీలివ్వేశ హరింతు? కామిమనముల్ దీవ్యద్విలాసాధ్యలై.

శ్లో. నానామనోజ్ఞకుసుమద్రుమభూషితాన్తాఁ
హృష్టాన్యపుష్టనినదాకులసానుదేశాఁ,
శైలేయజాలపరిణద్ధశిలాతతౌఘాఁ
దృష్ట్యా జనః ఊతిభృతో ముదమేతి సర్వః.

నయాగరా నానారమ్యసుమాంచితాగమవనాలంకృతాంతంబులన్,
వృత్తము. సానందాన్యభృతారవావలితసానుప్రదేశంబులన్,
మానైనట్టి శిలాసుమవ్రజసమావేష్టితాశ్మంబులన్,
జానౌశైలము లింపుఁగూర్చు జనసంవీక్ష్యమాణంబులై.

శ్లో. నేత్రే నిమీలయతి రోదితి యాతి శోకం
ఘ్రాణం కరేణ నిరుణద్ధి విరౌతి చోఽచ్యైః,
కాంతావియోగ పరిభేదితచిత్తవృత్తిః
దృష్ట్యాఽధ్వగః కుసుమితాఁ సహకారవృక్షాఁ.

చ. నయనముల నిమీలనమొనర్చును, పొందు నితాంతశోకముఁ,
శయమున మూయు ప్రాణమును, సార్తిగ నార్చును బిట్టుబిట్టుగన్,
మ్రिय నెడఁబాసి లోన దురవిల్లెడు పాంథుఁడు పుష్పపల్లవ
ప్రయుత్థయువావ్రువాటికల వైభవముం గనలేక యిత్తరిఁ.

శ్లో. సమదమధుకరాణాం కోకిలానాం చ నాదైః
కుసుమితసహకారైః కర్ణికారైశ్చ రమ్యైః,
ఇషుభిరివ సుతీక్ష్ణైర్మానసం మానినీనాం
తుదతి కుసుమమాసో మన్మథోద్ధీపనాయ.

మత్తకోకిల. మత్తకోకిలప్పదంబుల మంజుగానరవంబులన్,
క్రాంతపూవుల మీరు మావుల కొండగోగుల కాంతులన్,
సత్తువంగని పూలకాలము సాయకంబులచే బలెన్,
క్రాంతవల్పుల రేపుచింతులఁ గ్రుచ్చుచున్నది వింతగన్.

శ్లో. ఆప్రీమజ్జులమజ్జురి వరశరః సత్కింశుకం యద్ధనుః
జ్యాయస్యాలికులం కలజ్కరహితం, ఛత్రం సితాంశుః సితం,
మత్తేభో మలయానిలః పరభృతో యద్వన్దినో లోకజి
తోస్యైయం వో వితరీతనోతు వితనుర్భద్రం వసంతాన్వితః.

ఉ. ఎవ్వని ధన్వు కింశుకము లెవ్వని బాణము లామ్రమంజరుల్,
ఎవ్వని మౌర్వి తేటిగమి, యెవ్వని తెల్లనిఛత్ర మిందుఁడున్,
ఎవ్వని దంతి గంధవహుఁ డెవ్వని బంట్లు పికాళి, లోకజి
త్తెవ్వఁడు తతస్మిరుండు ప్రజ కిమ్ములొసంగుతఁ జైత్రయుక్తుడై.

Blank Page

**Printed by: M/s.SAMATHA POWER PRESS,
Hyderabad-500 027 (India) PH: 0842-65071**
